

PREPIH

03 OD JAVNOSTI ODVIŠEN ČASOPIS
92 18. FEBRUAR 1992, CENA 50 SLT

KATJUŠA PUŠNIK

KOROŠKA OLIMPIJCA

MIFJA KUNC

Tudi za nekatere Koroške predstavnike višjega srednjega sloja ali malomožganskega managementa problem ideološkosti ne obstaja. Naj bo rdeče, belo ali črno, podzemlje uraduje po svojih zakonitostih. Privoščljivo se nosmehujejo Umeku, Mencingerju, Sachsu in Pleskoviču, še bolje, če se vmeša Bajt, kajti čas je na njihovi strani. Dlje se bo parlament kregal okrog zakona o lastninjenju, več časa bo imela na voljo ravbarkomanda

LASTNINA = TATVINA

»lastninjenju« so tudi Korošci pokazali vso domiselnost. Na primer: znanec iz sosednje ulice bi rad šel na svoje, vendar mu primanjkuje denarja, zato mu pri tem pomaga kar družbeno podjetje ob gromoglasnem ploskanju večine zaposlenih.

Delavce na cesto, na firmo drug napis in zadržati direktorsko mesto je nov primer.

V družbenem podjetju si izbereš najboljši program, ga preneseš v svojo firmo, družbeno pa z malverzacijami spraviš skorajda na kolena.

Gremo dalje: bližajo se leta za penzijo, in da ne bo dolgčas, je od bivše firme potrebno zakupiti prodajalno in da bo v njej res kaj prodajati, si je poprej potrebno nabrati še kaj ustreznega blaga. In tako dalje in tako naprej...

Nekateri Alpski Slovenci, ki slišijo tudi na ime Korošci, si pač po svoje razlagajo lastninjenje in lastnino, po vulgarni ali anarhični definiciji »lastnina =

tatvina«, in nekateri vrli moške in dame si to razlagajo preveč dobesedno.

Včasih je držala teorija, da je vodilne moške treba pustiti trajno na položajih. Ti so že preskrbljeni in nimajo več potrebe po »lastninjenju«, vsak novi lider pa bi počel enako in škoda bi bila dvojna. Za naše razmere tudi ta aksiom ne velja, kajti nekateri nimajo »podna«.

Sindikalni voditelj Miroslav Garb je svojčas dejal, da delavcem že popuščajjo živci in ni daleč čas, ko bodo morali vzeti v roke palice. Za božjo voljo, kaj sploh še čakajo?!

SLOVENJ GRADEC 2100

Vidiš, Mojca, temu se reče drevo. Le dobro si ga oglej, najbrž je zadnje.

POZDRAVLJENA KOROŠKA, kjerkoli si že!

Spominjamo se časov, ko sem bil nekajkrat naprošen, da spregovorim kakšno besedo v čast Prešernu, pesniku dobrosrčnosti in svobodoljubnih idej. Govoril pa sem tudi nagrajencem, ki so na slavnostih slovenskega kulturnega praznika dobivali nagrade in priznanja. In ne navsezadnje sem imel nagovore obiskovalcem, take čisto preproste besede o življenju in umetnosti, o ustvarjalnosti in poudarjanju, o kulturi bivanja in o kulturi nasploh. Pa to niti ni toliko pomembno, saj je to bil čas, ki je imel drugačno kulturno politiko, drugačne navade in čisto druge izkušnje.

ČRNI FEBRUAR

Še sam ne vem, kdaj se je začelo, morda na začetku tega leta, ko sem dan za dnem prebral po časopisju notice in članke o pomanjkljivosti kulturnega programa slovenske vlade za leto 1992. Ali pa sem se podrejal komentatorjem na TV zaslonih, ki so se kritično spogledovali o teh vprašanih. Kaj vem? Mene in moje podjetje je najbolj skrbel predlog zakona o prometnih davkih, ki za kulturne dejavnosti ni prinesel bogve kakšnih ugodnosti. Spet se je izkazalo, da znameniti slovenski kulturni ustvarjalci v našem parlamentu prekleto malo pomenijo sedanji vladi, da jih ne upošteva, jih odrinja, išče pa takrat, kadar je potrebno zastaviti ime v medstrankarskem trenju.

Rudi Šeligo, pisatelj

V četrtek, 6. februarja, sem v živo poslušal pisatelja Rudija Šeligo, ki je kot slavnostni govornik za Prešernov dan govoril v Kulturnem domu Slovenj Gradec. V presenečenje prisotnim je razčlenjeval nemoč slovenskega kulturnega načrtovanja za prihodnja obdobja, poudarjal slabe obete ustvarjalnosti in ni bil posebej razpoložen za kakšno bolj optimistično napoved. Že med govorom sem ženi prišepnil na uho, da kaj takega od Šelige za nočjo nisem pričakoval. No, pa vendarle sem poskušal uiti črnim mislim ob čudovitem muziciranju tria Lorenz iz Ljubljane.

Dane Zajc, pesnik

V petek, 7. februarja, smo doživeli sanje Daneta Zajca, pesnika, ki je bil slavnostni govornik na osrednji Prešernovi proslavi v Cankarjevem domu. Dogodek je prenašala tudi TV Slovenija. In kaj nam je ob tej priložnosti razodel

Dane Zajc? Veliko trpkih resnic je zapisal in prebral, toliko krutih dejstev, da je človeka moralo postati sram! Ne samo o preteklosti, tudi o sedanjosti nam je meril, še hujše o sedanjosti, kot bi si človek mislil. Kdo sem? Kdo smo, bi sam nadaljeval v razmišljanju? Ali je res potrebno rožljati s kostmi v teh demokratičnih in pravnih časih? Ali je res potrebno opredeljevati kulturno politiko preteklega leta s "ponižno služkinjo revanšizma"? Kar je hudo, je hudo, pa vendar bi morali "zasanjati z odprtimi očmi, da bomo naredili pomembno iz nevidnega, da se bojo razširile naše meje, da bojo naša iobzorja široka".

Ksaver Meško, duhovnik in pisatelj

V soboto, 8. februarja, sem nenačrtovano prisostvoval proslavi v nabito polni dvorani v Šentilju pri Mislinji. Vznesen govor domačega kulturnega delavca, ki je iskreno in hvalevredno recitiral Prešernove verze in ki je znal prijazno poudariti pomen državnega praznika v samostojni, suvereni, neodvisni Sloveniji, v kateri Prešeren ne bo nikoli pozabljen. Vmes sem se zatopil v blagodejno razmišljanje o sreči in ljudeh. Zatemnitev odra me je vzdramila, domača gledališka skupina je začela uprizorjati Meškovo dramo Pri Hrastovih. Kot nalašč sem spet podoživljal še eno dejanje črnega februarja, dejanje, ki ga Meško ni znal izraziti dovolj dramsko prepričljivo. Ko sem zapuščal dvorano, so me kar naprej spremljala tesnobna občutenja. Šele razgovor med vožnjo proti Slovenj Gradcu mi je navrgel nekaj optimističnih misli.

Likovne besede, revija za likovno umetnost 21, 22

V ponedeljek, 10. februarja, sem po pošti prejel Likovne besede, ki so me ob podrobnejšem prelistavanju in branju še kar naprej namakale v črno žalostnega februarja. Vsemu navkljub bom moral do konca tega usodnega meseca prebrati vrsto aktualnih in duhamornih prispevkov: O eksploataciji mrtvih, O ljubezni, ki je hladnejša od smrti, O umetnosti v temi, O stroju za ubijanje, O bližini smrti itd.

In če odklonim ta branja, mi bo hitro lahko kdo zabrusil, da ne dojemam novih časov, nove kulturne politike, novih navad in da se izogibam pridobiti novih izkušenj. Ker pa za februarjem pride marec, bom vendarle zapisal:

pozdravljena Koroška, pozdravljeni Korošci, kjerkoli že ste!

Niko R. Kolar

IZ VSEBINE

**Naš intervju:
Vilko Černovšek**

str. 4-5

**Nova identiteta
Koroške**

str. 7

**Družabna kronika:
SG - hit meseca**

str. 14-15

**Kulturna dejavnost
v krajini**

str. 18-19

**Vaša pisma
in odmevi**

str. 23-24

**Na naslovni strani:
Dva Korošca nas
zastopata na olimpiadi**

KRIZA DOLINE JE ZAČASNA

Vilko Černovšek, sedanji sekretar sekretariata za gospodarstvo in družbenoekonomski razvoj, je prevzel funkcijo za Ivanom Žagarjem, ki je odstopil (ali bil odstopljen) sredi lanskega leta. Resor, ki ga vodi, je v tem času v občini najbolj kritičen, kriza, ki se je zgodila Železarni in Rudniku pa se je zalezla v vse pore gospodarstva. Iz vseh mogočih prejšnjih obdobij je podedoval nekaj zadev, ki so gordijski vozli, meča, s katerim bi jih razrešil, pa mu delo, ki ga opravlja, ne daje.

Kako torej ob zgornjih izhodiščih uresničiti cilje, ki so pred vami?

Osnovni cilj, ki ga moram doseči v naslednjih dveh letih, je zmanjšanje deleža industrije v družbenem proizvodstvu s 77 %, kolikor znaša sedaj. Dve "veliki" podjetji sta usodno obvladovali položaj gospodarstva v občini in to usodo je treba porazdeliti še na druge: na trgovino, kmetijstvo, obrt, turizem, gradbeništvo, malo gospodarstvo.

Kriza, v kateri je Mežipka dolina, je le začasna. Čeprav je kriza, je hkrati tudi vzpodbuda za prebujanje podjetništva in naloga našega sekretariata je, da mu zagotovi pogoje za rast. Podjetniške pobude so tudi osnova za nov, kvalitetnejši razvoj doline. Ustvarjati moramo okolje, ki bo stimulatивно za vsak nov, donosen program. Občinska skupščina je konec lanskega leta sprejela odlok o pospeševanju razvoja malega gospodarstva, ki temu gospodarstvu pod določenimi pogoji omogoča priti do sredstev za zagon. Kajti pomembno je omogočiti start.

V okviru prestrukturiranja gospodarstva želimo zagotoviti razvoj tudi kmetijstvu, da bo lahko optimalno izkoristilo možnosti, ki jih imamo. Tu mislim na kmečki in alternativni turizem, dopolnilne dejavnosti, proizvodnjo zdrave hrane...

Tudi predstaviti se moramo tako Sloveniji kot tujini drugače. Prav zato je naš izvršni svet že sprožil pobudo tudi v drugih koroških občinah, da skupaj izpeljemo projekt "Identiteta Koroške". Gre za skupen nastop, ki je predvsem naravnani tržno.

Struktura gospodarstva se bo torej spremenila. Ali in kako občina pri tem pomaga Rudniku in Železarni?

Nobenega dvoma ni, da kriza teh dveh podjetij vpliva na celotno dogajanje v občini in to ne samo na gospodarskem področju. Ob tem je dobro vedeti, da v Mežici sploh ne gre več samo za eno podjetje, Železarna pa je "last" države. Občinska vlada nima

pristojnosti za poseganje vanje (kar je prav), za Železarno pa se bodo bistvene odločitve sprejemale celo zunaj občine. Tako lahko izvršni svet pomaga predvsem s stalnim opozarjanjem na krizno stanje v občini na pristojnih ministrstvih. Ta namreč imajo sredstva za prestrukturiranje.

Trend padanja narodnega dohodka na prebivalca naše občine znaša v zadnjih desetih letih 1,1 % na leto. V tem trenutku padanju še ni videti konca. Vsa tragika gigantov, ki sta zavirala razvoj vsega drugega, zaposlovala veliko večino aktivnega prebivalstva, naredila od sebe odvisna tudi tista manjša podjetja, ki so bila, je šele zdaj prav vidna. Občina zdaj tudi iz proračuna namenja sredstva za spreminjanje dejstev. Cilj, prestrukturiranje, vsekakor ni hitro in lahko uresničljiv.

Kaj pa možnosti, ki jih ponuja Zakon o pospeševanju razvoja demografsko ogroženih območij?

Območje naše občine je po tem zakonu demografsko ogroženo na 75 % površine. Menim pa, da obstoja odkrita nevarnost, da postane demografsko ogrena cela Mežiška dolina. Zakon omogoča tako podjetjem, kmetom in obrtnikom, da pridejo pod ugodnimi pogoji do sredstev, ki jih država namenja za demografsko ogrožena področja. Na žalost je bilo lani teh sredstev v republiki bolj malo. Toda zgodilo se je tudi to, da so posamezniki iz Mežiške doline ta sredstva zavrnil potem, ko so jim že bila odobrena... Čeprav je bil naš, občinski program, v skupščini tudi kritiziran, menim vseeno, da je dobra osnova za nadaljni razvoj demografsko ogroženih območij. Seveda pa je mnogo odvisno od denarja, ki ga bo Slovenija namenila za te programe.

Že v prejšnjih časih je tudi oblast priznavala, da ima ravska občina svoj nerazviti "Jug". To je gornja Mežiška dolina. Ta je zdaj v še težjem položaju. Kaj storiti po vašem?

Osebnost sem prepričan, da je za razvoj gornjega dela Mežiške doline odločilnega pomena izgradnja cestne povezave Črna - Šentvid - Zavodnje - Soštanj. Izvršni svet neprestano pričuje pristojno ministrstvo o pomembnosti te ceste tudi za celotno Mežiško dolino. Še vedno je v igri izgradnja mejnega prehoda Luže v Koprivni. To dvoje bi pomenilo zgraditi infrastrukturo za nov razvojni korak. Tega vidim v turizmu, manjših obratih (mizarstvo, domača obrt, lesarstvo...), nikakor pa ne z uvajanjem novih ekološko spornih projektov.

Afero Pecci ste podedovali in vsaj v javnosti ji ni videti konca. Se je v času, odkar ste na novem delovnem mestu, že kaj premaknilo?

Na žalost postaja občina Ravne vse bolj znana tudi po razvpiti zadevi oziroma obratovanju lokala Californije. Naš sekretariat je decembra prejšnjega leta gospodu Pecciju zahtevo za izdajo obrtnega dovoljenja zavrnil. Gospod namreč nima uporabnega dovoljenja za poslovne prostore, v katerih želi opravljati obrtno dejavnost, brez tega pa po mojem mnenju ni zagotovljena varnost za sicer številne obiskovalce. Več sedaj ne morem povedati, ker se je g. Pecci pritožil na drugostopni organ in zadeva ni pravnomočno rešena.

Kaj menite, da bi se moralo v naši državi še spremeniti, da bi postali gospodarsko učinkovitejši? Marsikdo tudi meni, da je država prelakomna. Kaj menite, kje tiči zajec?

Na sedanje delovno mesto sem prišel neposredno iz gospodarstva. Zame ni nobenega dvoma, da država želi potrošiti več kot gospodarstvo ustvari. Menim pa, da je eden glavnih problemov v neučinkovitem usklajevanju znotraj integralnega proračuna Republike Slovenije.

Edi Prošt

ČRNA KRONIKA

ČRNIH GRADENJ

Po mnogih peripetijah v ravenskem parlamentu, kjer se prepri o nekaterih spornih zadevah s področja urejanja prostora vlečejo že dolge mesece, so poslanci končno dobili na vpogled kar nekaj dokumentov, ki kažejo, da je bil ogenj, kjer se je govorilo o dimu. Črne gradnje, kot jih ljudje imenujejo, se seveda imenujejo drugače (objekti, ki so grajeni brez ustreznih dovoljenj), vseeno pa je vsaj za nekatere simptomatično, kar je zapisala v

Poročilu o obravnavi nekaterih primerov črnih gradenj ravenska urbanistična inšpektorica Marija Potočnik - Lodrant: »Ugotavljam, da so ti primeri pa tudi drugi, brez ustrezne politične podpore in sodelovanja vseh odgovornih upravnih občinskih resorjev in prizadetih strank, nerešljivi!«

Tako inšpektorica, ki so jo na Ravnah hoteli imeti predvsem zato, da bi nekaj na tem naredila. Medtem pa se nekateri poslanci ob začetku vsake razprave o teh

vprašanjih raje odpravljajo domov.

Toda sekretar občinskega sekretariata za varstvo okolja in urejanje prostora je ponudil še tri sezname, ki so predolgi za objavo. Že ta, ki vam ga, dragi bralci Prepiha, ponujamo tokrat, pa kaže, da so na njem tudi taki občani, ki so sicer deklarirani borci za pravno državo. Naj živi pravna država! »Kranjec moj ji osle kaže«...

Edi Prošt

SEZNAM OBJEKTOV, KI SO ZGRAJENI BREZ USTREZNIH DOVOLJENJ IN ZA KATERE JE UPRAVNI ORGAN VODIL UPRAVNI POSTOPEK

1. REŽONJA Jože in SLANA Franc, Mariborska c. 3, Mežica
- stanovanjska hiša na zemljišču parc. št. 133 k.o. Mežica - 1961
2. SREBOTNIK Jože, Trg 4. aprila Mežica
- garaža na zemljišču v k.o. Mežica - 1970
3. PECOVIK Herman, Javornik 44, Ravne na Koroškem
- objekt občasnega bivanja na zemljišču v k.o. Brdinje - 1076
4. POTOČNIK Marija, Dolga brda 47, Prevalje
- stanovanjska hiša na zemljišču parc. št. 502/4 k.o. Dolga brda - 1979
5. KOREZ Marija, Partizanska c. 39, Mežica
- prizidek k stanovanjski hiši na zemljišču v k.o. Mežica - 1979
6. GOLOB Anita in Andrej, Breznica 19, Prevalje
- stanovanjska hiša na zem. parc. št. 489/9 in 490/4 k.o. Breznica - 1979
7. KRAJNC Albin in Darinka, Poljana 29, Prevalje
- poslovno stanovanjski objekt na zemljišču parc. št. 102/4 k.o. Poljana - 1981
8. OVNIČ Stanislav, Leše 10, Prevalje
- stanovanjska hiša na zemljišču parc. št. 173/3 k.o. Leše - 1981
9. PRIKERŽNIK Marjan, Tolsti vrh 66, Ravne na Koroškem
- stanovanjska hiša na zemljišču parc. št. 320/1 k.o. Tolsti vrh - 1982
10. LESJAK Gerda, Trg 65, Prevalje
- garaža na zemljišču parc. št. 20/14 k.o. Zagrad - 1982
11. JOVANOVIČ Doroteja, Personalni 29, Prevalje
- prizidek k stanovanjski hiši na zem. parc. št. 110/2 k.o. Farna vas - 1984
12. STANE Mirko, Pod gmajno 4, Mežica
- lesena lopa - drvarnica na zem. parc. št. 555/1 k.o. Mežica - 1985
13. POBERŽNIK Jože in Marija, Ob Suhu 33, Ravne na Koroškem
- stanovanjska hiša na zemljišču parc. št. 860/2 k.o. Ravne - 1986
14. PEČI Šerafedin, Jenkova 21, Velenje
- rekonstrukcija poslovno stanovanjskega objekta - 1988
15. TOPLER Gerhard, Poljana 10, Prevalje
- trgovina osnovne preskrbe s stanovanjskimi prostori na zem. parc. št. 162/3, 164/4, 165/2 in 224/1 k.o. Poljana - 1989
16. REČNIK Karel in Danica, Stare sledi 23/a, Prevalje
- prizidek k stanovanjski hiši na zem. parc. št. 479/ in 479/2 k.o. Farna vas - 1989
17. REBERNIK Bernard, Trg 26, Prevalje
- drvarnica in garaža - nadomestna gradnja na zem. parc. št. 613 k.o. Farna vas - 1989
18. HORVAT Slavko, Partizanska 10, Ravne na Koroškem
- prizidek k stanovanjski hiši na zemljišču parc. št. 267 k.o. Ravne - 1989
19. SEKAVČNIK Ernest in Janez, Na produ 59, Prevalje
- poslovno stanovanjski objekt na zem. parc. št. 178/54, 178/55, 178/58 in 178/56 k.o. Farna vas - 1989
20. RODOŠEK Bojan in Tanja, Javornik 29, Ravne na Koroškem
- poslovno stanovanjski objekt, športno tenis igrišče in gostinski objekt sezonskega značaja na zem. parc. št. 416/4, 416/2, 472/2 in 481/19 k.o. Kotlje - 1989
21. KREBS Janez, Stržovo 60, Mežica
- poslovno stanovanjski objekt v k.o. Mežica - 1989
22. BALABAN Mladen, Javornik 63, Ravne na Koroškem
- skladišče za rabljene avtomobile na zemlj. v k.o. Poljana - 1990
23. FERK Blaž, Trg 65, Prevalje
- stanovanjska hiša na zemlj. parc. št. 415/2 in 415/4 k.o. Farna vas - 1990
24. KARADŽA Sead in Katica, Kotlje 162, Ravne na Kor.
- prizidek k stanovanjski hiši na zemljišču parc. št. 327/1 k.o. Kotlje - 1991
25. KELEMINA Anica, Kotlje 165, Ravne na Koroškem
- prizidek k stanovanjski hiši na zemljišču parc. št. 327/4 k.o. Kotlje - 1991

ELEKTRO ŠTUMPFLE IZ SLOVENJ GRADCA

V 44. LETIH TRDEGA DELA SO SI V ELEKTRO ŠTUMPFLE PRIDOBILI BOGATE IZKUŠNJE, ZGRADILI TRDNO TRADICIJO IN DOBRE POSLOVNE USPEHE.

Začeli so iz nič, lahko zapišemo uvodoma; to pa rad poudari Albert Štumpf, ko se spominja svoje elektro delavnice, ko obuja svoja prva leta podjetništva, ki so danes pognala globoke korenine.

Kdorkoli pozna Alberta Štumpla in njegovo družino, ve, da gre za družinsko tradicijo v elektro dejavnosti. Sama z ženo Irma sta se spoprijela z zasebništvom, takrat še v majhni obrtni delavnici na Tržnici v Slovenj Gradcu, za njuno delo pa se je odločil tudi sin Tomo, ki je danes uspešen direktor firme **Schrack** in elektroinženir.

Albert Štumpf je bil najprej zaposlen v družbenem podjetju Elektro Slovenj Gradec in že takrat je imel priložnost spoznati, kaj ljudje na tem področju potrebujejo, in prav takrat se mu je nakazala perspektiva obrti v elektrotehniki. Za zasebništvom se je odločal v težkih časih, 1968. leta, ko je bilo sramotno biti obrtnik in ni bilo možnosti za socialno pokojninsko zavarovanje. Vendar na te težke dneve kar pozabi ob misli, da so vendarle prišli časi, ko je družba spoznala, da obrtniki koristijo gospodarstvu.

Da so pri Štumpflovih vztrajali do danes je razlog v trdnem delu in pridnosti vseh v družini. Poslovni uspehi zahtevajo dinamičnost, prilagajanje tržnim razmeram, vlaganje v proizvodnjo in zaposlovanje. Pri Štumpflovih so vseskozi zaposlovali od 6 do 10 vajencev in enako število kvalificiranih delavcev, tako se je pri njih v štirinajstih letih izučilo kar 48 pomočnikov, nekaj od teh pa je odličnih strokovnjakov. In če tudi niso zaposleni pri Štumpf, so zmeraj veseli, ko slišijo, kako dobri in pridni so njegovi bivši delavci. Danes zaposlujejo 2 diplomirane elektro inženirja, dva dipl. ekonomista, enega ekonomista in enega elektrotehniko, kar dokazuje visokoizobrazbeno strukturo zaposlenih. Mesečno zaposlujejo po dva delavca, le-

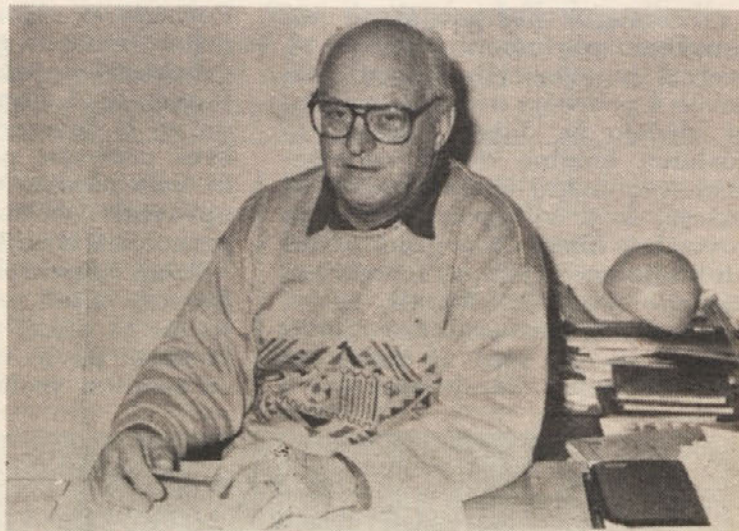
tos, ko bodo uredili tudi poslovanje na tekočem traku, bo potrebno zaposliti še več ljudi. Albert Štumpf pravi, da jim dela ne manjka, njihov delavnik je pogosto kar 16 ur na dan, in če ne bi bilo potrebno z denarjem racionalno gospodariti in skrbeti tudi za investicije, bi njegovi delavci lahko veliko zaslužili. Doslej niso nikoli ostali brez plačila.

Štumpflovi so še z večjim veseljem vlagali v svojo obrt, ko je tudi sin Tomo študiral elektrotehniko in je sedaj uspešen direktor firme **Schrack** (Dunaj), ki je prisotna z 51 % deleža dobička.

Z zakonom, da lahko obrtniki ustanovijo d.o.o., so tudi Štumpflovi v tem videli večji napredek, lažje delo in razvoj, ustanovitev podjetja pa jim je dala dober zalet za finančne uspehe. Z omenjeno Dunajsko firmo so sodelovali 15 let in ko je tudi ta videla, da se jim odpirajo poslovne možnosti v drugih deželah, so ustanovili mešano elektro podjetje **Schrack na Glavnem trgu 47 v Slovenj Gradcu**.

Sedaj firma **Schrack** tudi pri nas prodaja svoje izdelke, Štumpflovim pa nudi velike proizvodne zmogljivosti. Uspešno pokrivajo uvoz z izvozom in prodajo več tisoč komadov na mesec. Tudi v elektrotehniki smo v velikem zaostanku, zato Albert Štumpf toliko bolj zadovoljno poudarja, da uvažajo le novitete na naše tržišče, s tem pomagajo industriji, da se lahko gradijo nova postrojenja z vrhunskim elektro materialom.

Pri Štumpflovih imajo velike načrte tudi letos, če bodo tako uspešni še naprej, bodo kmalu ustvarili novo tovarno s 1000 m² v Slovenj Gradcu, ki bo sicer velik investicijski zalogaj, bo pa nudila velike možnosti zaposlovanja. In skupaj bodo držali, tako kot doslej – pa bo šlo. Verjamemo in želimo še veliko poslovnih uspehov!

MINISTER REJC IN PREDSEDNIK APLENC OPTIMISTA

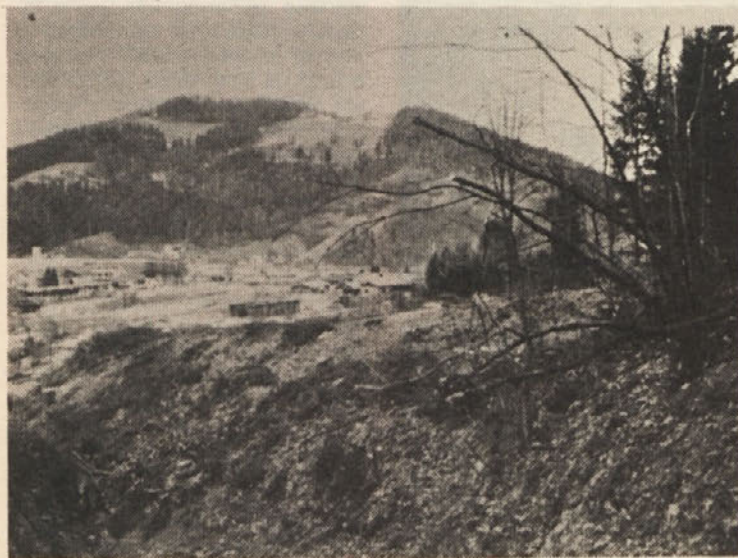
Na Ravnah sta se prejšnji ponedeljek nenapovedano (vsaj za javnost) znašla za slovenske železarne najodgovornejša moza. Minister za industrijo in gradbeništvo Izidor Rejc in predsednik Upravnega odbora slovenskih železarn Andrej Aplenc. V ravenskem delu slovenskih železarn so jima predstavili svoj del sanacijskega programa in jima pokazali tiste proizvodne programe, ki obetajo, da bodo železarni vrnil nekdanji sloves uspešnega podjetja.

Po pogovorih nam je gen. direktor Andrej Kokalj omogočil, da sta svoje vtise in ugotovitve povedala tudi nam. »PREŽIVETJE JE POPOLNOMA REALNA MOŽNOST«, je dejal Andrej Aplenc in ob tem dodal, da bodo kratkoročno gotovo še težave. Našel je tudi tri, za njega glavne probleme. Prvi je finančna sanacija, ki pa je po predložitvi rešitve že stvar slovenske vlade, drugi problem so pretrgani finančni tokovi, s tem pa je povezan tudi problem odnosa med terjatvami in obveznostmi, kjer imajo vse tri železarne skupaj stanje uravnoteženo (terjatve so celo večje). Če bi rešili ta, zadnji problem, bi bil že rešen tudi problem plačevanja obveznosti do Elektrogospodarstva in države (prispevki). Dejal je še, da je sedanje izsiljevanje energetikov poslovno nesmiselno in da tudi slovensko elektrogospodarstvo ni naredilo vsega, kar bi po zadnjih dogodkih moralo.

Minister Rejc je ob tem izjavil, da "država želi rešiti problem slovenskega železarstva, čeprav to ni majhen zalogaj." Rešitev je po njegovem povezana s hkratno sanacijo bank, v katerih bo država morala prevzeti nekaj obveznosti železarn (stari dolгови). Tak predlog je že na mizi in bo kmalu obravnavan tudi na republiški vladi. Železarne je treba usposobiti za nastopanje na trgu, programi, ki jih je na Ravnah imel priložnost spoznati, pa to potrjujejo.

Optimizem ključnih ljudi, ki odločajo o usodi ravske (naše) železarne je ohrabrujoč. Bo obrodil sadove?

REKVIEM ZA DREVESA

VSE ZA OBVOZNICO

Nad Tovarno usnja v Slovenj Gradcu, kjer so nekoč rasle mogočne smreke, so jih mnogi slovenjgradčani imeli za mestna pljuča. Pred dnevi pa so drevesa padla in na tem prostoru naj bi bila do konca letošnjega leta nova mestna obvoznica v dolžini več kot dveh kilometrov. V Slovenjem Gradcu so se že nekaj let pripravljali na gradnjo razbremenilne ceste, ki bo za sam Slovenj Gradec velikega pomena.

F.J.

Na trasi bodoče slovenjgraške "obvoznice" so padla prva velika, stara in zdrava drevesa in z njimi pada zadnje upanje na razumno in dolgoročno rešitev obstoječega prometnega problema.

Ne bom ponavljal vsega, kar sem napisal v 3. številki "Prepiha" in kar sem povedal na javni tribuni. Kljub vsej tehnokratski argumentaciji, kljub gori dragih študij, strokovnih raziskovanj in dokazovanj, da gre za edino smiselno in najcenejšo (!) varianto, je že zdaj jasno - pa naj si trenutna oblast prilepi takšno ali drugačno etiketo.

Pokojna komunajzarska oblast nam je v neskončni skrbi za "blaginjo delovnega človeka" podarila Kidričevo, Zirovski vrh, jedrsko elektrarno na potresni prelomnici, cesto in železnico skozi Tivoli, naravne vodotoke je spremenila v regulirane kloake, dosegla je, da dojenčki na Dravskem polju pijejo pesticide in težke kovine - sedanja "demokratska" pa ponekod po zakonu vztrajnosti nadaljuje že prej načrtovane ekološke zločine. Vse to pa je bilo in je še sedaj strokovno podprto z raziskavami in študijami, opremljeno z vsemi potrebnimi dovoljenji in atesti. Vsaka med temi samomorilskimi rešitvami je bila svojčas "edina pravilna, optimalna, strokovno najbolj neoporečna."

Sedanja "obvoznica" po vsej dokumentaciji in meritvah, ki sem si jih ogledal, najbolj ustreza slovenjgraški industriji, ki se kot rakasta tvorba z vseh strani zajeda v zgodovinsko mestno tkivo, namesto da bi se razmestila v industrijski coni od Pameč do Otiškega vrha. Tako en greh preteklosti rodi drugega, veriga napačnih odločitev pa se po nekakšni bolni in sprevrženi logiki nadaljuje in utemeljuje samo sebe. In t.k.i. "obvoznica" nikakor ni zadnji člen v tej verigi - na podobne butalščine se še lahko pripravimo.

Eno nam mora biti jasno že sedaj: z novo "obvoznico" zadržujemo hrup, smrad in izpušne pline v mestu, staro mestno jedro s tem ni prav nič razbremenjeno, od turističnih ambicij pa se lahko kar poslovimo. Naivno bi namreč bilo pričakovati, da bodo tujci kar trumoma drli občudovat naše asfaltno-betonsko razkošje in vdihovat naš "gorski" zrak, ki že zdaj vztrajno niha med III. in IV. stopnjo onesnaženosti. O kvaliteti življenja nas, stalnih prebivalcev, pa tako nihče ne razmišlja, saj smo pri vsakem dogajanju in pod vsako oblastjo potrebni le za to, da ponižno prikimavamo že prežvečenim in vnaprej sprejetim odločitvam - in jih seveda plačujemo.

Dr. B. Celcer

IDENTITETA REGIJE

Kako priti do nje? Od spodaj ali kar od zgoraj, je bila dilema, ki se je pokazala v razpravi na radeljskem izvršnem svetu.

Seveda je bilo govora o predlogu ravske občinske vlade, da bi občine, ki se sedaj imenujejo koroške, podprle strokovno nalogo, ki naj bi utemeljila potrebo po izoblikovanju in uveljavljanju identite Koroške. Čeprav so imeli člani vlade pred seboj ponudbo za izdelavo projekta, ki je ponujal tudi že slogan KOROŠKA, MOJ PONOS, so imeli ob predlogu precej pomislekov. Od takih, da je potreben denar bolje porabiti za iskanje svojih korenin, do dvomov o sploh potrebnosti projekta, češ, da nekateri ostajajo brez dela, medtem pa se porablja denar za tako nekonkretne stvari. Nekateri so tudi menili, da se je nepošteno odločati, ker se zna zgoditi, da bodo bodoče občine sploh proti vključevanju v Koroško regijo. Menili so, da bi moral projekt nastajati po občinah oziroma dolinah, in tako naprej... Poslanec Ervin Kokošinek je tudi zapel ono o slovenskih fantih, ki so pri Dravci doma...

Na koncu so sprejeli načelnen predlog, da so za sodelovanje pri aktivnostih in to z iskanjem lastne identitete, da je treba najti konkretne nosilce in da je treba upoštevati posamezne interese.

In če nam je dovoljen majhen komentar. Škoda, da niso povabili na sejo tistega, ki je ponudbo za projekt sestavil, kajti mnogo tega je obviselo v zraku. Škoda tudi, da je bilo nekaj tega, kar je v predlogu, spregledanega, škoda, da je v zraku viselo toliko nezaupanja.

-ep

RAZGIBAJMO ŽIVLJENJE

Zadnjega januarja je društvo za šport in rekreacijo Partizan Ravne na Koroškem pripravilo zanimivo prireditev, kakršne na Ravnah že vsaj dve desetletji ni bilo - telovadno akademijo, ki je potekala pod geslom Razgibajmo življenje.

Občinstvo, ki je dodobra napolnilo tribune v športni dvorani pri osnovni šoli Prežihov Voranc, je navdušeno spremljalo predstavitev dosežkov v športni gimnastiki in plesu ter nastop rekreativk. Nastopile so vse skupine, ki delujejo pri Partizanu, od cicibanov, mlajših pionirk in pionirjev do starejših pionirk in žensk.

Nastope so pripravili vadnik in vadbice Partizana pod strokovnim vodstvom prof. Maje Marin, ki je bila sama duša prireditve. Dejavnost društva

od začetkov pred štirimi desetletji do danes je v uvodnem govoru predstavila predsednica Meta Kolar, prireditev pa je na sebi lasten, pristrčen način vodila Mojca Prašnički. Obiskovalci so imeli priložnost pozdraviti tudi nekdanje telovadce in funkcionarje, ki se jim je sedanje vodstvo društva simbolično oddolžilo za njihovo požrtvovalnost z rdečim cvetom - nageljnóm. Veterani se še posebej veselijo, da telovadna tradicija na Ravnah ni zamrla, temveč nasprotno, ob prizadevanju strokovnega vodstva in društvenega odbora je v zadnjem času nanovo zaživela in že začela dajati prve plemenite sadove. Upati je, da ne bo ostalo samo pri teh.

-M.P.

KABELSKA TV IN MI

Filmi za odrasle na naših lokalnih TV programih so že nekaj časa pečeno jabolko v žerjavici. Treba bi ga bilo izgrebsti, a si tisti, ki to poskušajo, z golimi rokami ne upajo nadenj, saj je prevroč, pravega orodja, s katerim bi ga elegantno zgrabili, pa očitno tudi nimajo.

Spodbujeni s poskusi ravskega parlamenta, ki bi zadevo rad uradno spravil z ekranov (razmišljajo celo o odloku), smo se pri Prepihu na to temo odločili narediti anketo. Pri naključno izbranem vzorcu ljudi na Prevaljah, na Ravnah, v Kottljah in v Strojnski Reki smo iz splošnega vprašanja, ali spremljate lokalni kabelski program, najlažje prešli na bistvo našega zanimanja: »ali gledate filme za odrasle« in »ali odobravate njihovo predvajanje ali ne«.

Odgovore lahko razporedimo v pet skupin:

- ne gledam, naj bodo, me ne moti, če so, saj lahko izbiram med več programi

- gledam, naj bodo, raje gledam tovrstne filme kot vojno, ubijanje

- gledam, naj bodo, a po možnosti z več zgodbe, z več

humorja in zabave, tudi tehnično kvalitetnejši

- ne gledam, takoj jih je treba umakniti z ekranov, takih filmov civilizirani svet javno ne vrti

- občasno gledam, zaradi mene naj bodo, v poplavi pornografije sem do njih ravnodušen.

Kot je bilo pričakovati, lahko rezultat ankete interpretiramo z enim stavkom: ljudje so za in ljudje so proti, takšen rezultat pa ne prispeva k rešitvi problema.

Sicer pa pomagati problem razrešiti, tudi ni bil naš namen. To bi lahko storila samo anketa vseh naročnikov, nekakšen referendum, kjer bi glasove za in proti prešteli, potem pa ukrepali. Seveda pa je vprašanje, v čigavem interesu bi bila anketa in kdo bi jo torej plačal. Kabelski odbori, ki filme vrtijo, gotovo ne, saj, kot pravijo, lahko s predvajanjem takoj nehajo. Ob podpisu pogodbe, ob snovanju kabelskega sistema, torej, namreč niso obljubili nobenega lokalnega programa! Lahko nehajo, toda kaj bodo rekli ljudje, pravijo. Deževali bodo klici, da naj dajo filme za odrasle nazaj na program, drugače da bodo nehali plačevati prispevek za kabelsko. Tako pravijo, da bodo reagirali gledalci (tudi s kakšno čestitko mogoče), ti pa so edini lastniki kabelskega sistema, saj so si ga čisto sami sfinancirali. Ti tudi nikomur drugemu ne bodo dovolili preštevati glasov, če to ne bo izključno v njihovem interesu!

Krog je potemtakem videti začaran. Prav zato bi bilo zanimivo tudi v Prepihu prebrati še kakšno mnenje na to temo, lahko strokovno, lahko povsem osebno. Da bo to slednje z imenom in priimkom, težko verjamem, saj tudi anketa, o kateri je beseda, ni mogla nastati z imeni, priimki in fotografijami. Vprašani so bili proti temu, da bi jih objavili, češ to so delikatne zadeve. Nevarno je reči tako da kot ne, so menili, saj se s tem razgališ pred javnostjo, ki lahko tvoj odgovor interpretira, kot se ji zdi. (Če rečeš, da si za filme, te lahko imajo za prepotentnega ali impotentnega!)

Če sklenem - Prepihova mini anketa o gledanju filmov za odrasle po lokalni kabelski je pokazala, da smo tako za te filme kot proti njim, kar pomeni, da je pokazala, kar smo že vedeli. Nismo pa vedeli, in to nas je presenetilo, da o tej temi skoraj nihče noče javno govoriti, češ da je intimna.

Ali takšna, intimna, sodi na javni medij, kot je lokalni kabelski program, pa je vprašanje, ki iz takšnega odgovora sledi, in hkrati vprašanje, ki nas spet vrača na začetek problema.

H.Merkač

PREDSKUPŠČINSKA AGITACIJA

Minister Krajnc je prišel na Koroško žicat poslance, da bi ga podprli v skupščinski razpravi o proračunu. Seveda v delu, ki se tiče prometa in zvez, kajti vnebovpijoča je resnica, da tisto, kar naj bi šlo na cesto denarja konča povsem drugje.

Seveda je povsem odveč tudi prepričevanje poslancev, da so naše ceste slabe in slabo vzdrževane, kot pravi minister, ki je prišel tokrat v Slovenj Gradec skupaj z direktorjem Uprave za ceste **Levičnikom**. Odveč je tudi vsako prepričevanje prepričanih, saj tako ni nikomur do tega, da bi si nakopal jezo navadnih smrtnikov, ki prenašajo cestno agonijo. Vprašanje, ki se ob takih "zborovanjih" postavlja, je, ali je sam minister s tem, da je (tako vsaj trdi) edini glasoval proti osnutku proračuna, naredil za ceste že dovolj. In kot je dejal **Miroslav Garb** - na sestanku so bili tudi predstavniki strank - ali je zato odgovornost ministra za stanje na cestah kaj manjše. Kajti upati na to, da bo razprava v parlamentu kaj spremenila, je ob znanem razmerju moči dokaj jalovo upanje.

Utapljanje izvirmih prihodkov, kar je nekoč bencinski dinar bil, v integralnem proračunu, je namreč dejstvo, ki ga je treba vzeti za dejstvo in samo borba za to, kdo je močnejši in spretnější, ko se iz te skupne vreče vleče, še nekaj velja. Jadikovanje o osamljenosti in preglasovanosti torej ne velja niti tolarja več in pozivanje poslancev, da se ministru pridružijo, je tako tudi porazdelitev odgovornosti.

Vsii pa si želimo, da bi v mladi slovenski državi bolj šlo za moč argumentov. Teh imamo Korošci s svojo zaprtostjo dovolj. **Herman Tomažič**, radeljski župan in aktualni predsednik Predsedstva koroških občin, je zato mlbministra upravičeno opozoril, da naši problemi, ki so povsem konkretni, ostajajo. Že v zadnji vojni se je pokazalo, kako smo lahko hitro od sveta odrezani, kar kaže na našo prometno zaprtost, hkrati pa imamo povsem konkreten in značilen problem gozdnokamionskih cest, ki jih je 1700 km, za njegovo reševanje pa kaže kar nekaj resorjev drug na drugega. In čeprav smo šli na omenjeni sestanku z ministrom in prvo glavo slovenskih cest tudi zato, da bi slišali kaj o tem, se je problem spet odrinil na nek prihodnji sestanek, na katerem naj bi bila prisotna tako kmetijski kot prometni minister.

Vseeno smo slišali vsaj potrditev, da se bo letos realizirala slovenjgraška obvoznica, za njo naj bi prišla na vrsto radeljska, potem problem Hude luknje in čisto na koncu tudi ravenska obvoznica. Ob tem smo slišali pohvalo slovenjgradčanom, ki jim je uspelo kar hitro (vemo, da je to kar nekaj let) pri-

praviti vse potrebno za svojo obvoznico in verjamemo, da so to vzeli na znanje tudi drugi občinski veljaki.

Herman Tomažič je dejal: »Ne rabimo kakšne vremenske, naša ujma so že naše ceste!« Verjamem, da se s tem strinja večina Korošcev in tudi pripomba, da je treba vzeti ministrstvom represivni državni aparat, je kar obsedela. Izgovoril jo je predsednik IS z Raven. Vsekakor pa občutek, da gre z ministrov agitacijo v resnici za podeljevanje kolektivne krivde za katastrofalno prometno infrastrukturo, tudi ostaja.

-ep

RAZVOJ KMETIJSTVA

Zadnji teden januarja je bil v Slovenj Gradcu posvet o strategiji razvoja kmetijstva v pokrajini.

Če upoštevamo, da sta bila poleg predstavnikov vseh občin, predstavnikov SKZ - LS, tudi dva najpomembnejša moža stranke, gospod **Marjan Podobnik** in dr. **Franč Zagožen**, pač nimamo vzroka dvomiti v resnost pogovorov.

V ospredje so postavili vsaj tri vprašanja:

1. Podpredsednik stranke **Marjan Podobnik** trdi, da je že sama misel o nekakšnem množičnem propadanju malih kmetij nevzdržna. Nihče nima pravice komu kar prerokovati propada. Za naše območje pa bi bil to pravi samomor. Zato so tu začrtali hotenja, ki naj dobijo svojo udejanjanje v "strategiji razvoja slovenskega kmetijstva", temeljijo pa naj na ohranitvi žive poseljenosti pokrajine, na ureditvi cest, varovanju okolja in iskanja dodatnega dela za ljudi, ki tu živijo.

2. Denacionalizacija napreduje prepočasi. Hkrati pa je treba razrešiti tudi, kdo in kako bo razpolagal in smotno izkoriščal zemljišča in gozdove, ki bodo ostali.

Citrarji - javite se

Naša naturalizirana Korošica, sicer pa dobro znana citrarka **Cita Galič** iz Dravograda ima tokrat "v ognju" že drugo akcijo. Tokrat želi zbrati imena vseh citrarjev, torej vseh, ki obvladajo ta naš instrument.

Tako bi polagoma vsaj spoznali, kako malo nas je tistih, ki smo ohranili ta naš narodni instrument.

Sicer pa je **Cita** iz Dravograda, poznana tudi iz narodnozabavnega ansambla Slovenija, napisala tudi prvo knjigo - Šolo za citre. Torej - citraši na plan!

Prejšnji teden smo dobili na Ravnah novo stranko. To je Demokratska stranka ali iz medijev bolj znana kot **Bavčar-Ruplova** stranka. V veliki sejni dvorani ravenske železame se je zbralo dovolj ljudi, ki so se na seznamu prisotnosti podpisali kot člani, da so lahko imeli svoj ustanovni sestanek.

Ze bažen pogled po dvorani je dal vtis, da gre za večino, ki je zaposlena v Železarni in to dokaj pri ali čisto na vrhu hierarhije. Prisotni so bili tudi drugi (simpatizerji ali ravedneži), ki se za člane niso označili, vseeno pa je razprava dokaj jasno nakazala, da bo šlo za stranko, ki se bo vsaj na Ravnah ukvarjala predvsem z gospodarskimi problemi.

Nova stranka

Tudi gospod iz Ljubljane je bil direktor (**Blaž Kavčič**) in sredinskost, ki je že vseskozi motto stranke, je bila tudi pri tako občutljivi preokupaciji očitna. Niso ne za Umekov ne za kak drug populistični zakon o privatizaciji; so bolj za pragmatičen pristop, ki pa vsekakor ne sme biti politična prevlada nad gospodarstvom.

O zakonu o denacionalizaciji menijo (kljub temu, da je že sprejet), da ne bi smeli biti iztočnica za nove krivice. Omenjen je bil s tem v zvezi tudi gospod **Pirnat**, ki da ne loči med pojmom lastnina in premoženje. Pa še **Bajtov študent** je bil! Nova stranka je torej ustanovljena. Ad informandum - njen predsednik izvršnega odbora za občino Ravnne je dr. **Janez Bratina**.

Le nekako tako naravnani politiki bo stranka dajala tudi svojo podporo, so rekli v Slovenj Gradcu.

K. Valtl

Križi in težave naše kinematografije

Ne verjamem, da je krivca za probleme kinematografije v Koroški regiji mogoče najti enostavno v Capudrovem ministrstvu za kulturo in v ministrovem osebnem negativnem odnosu do filma. Predolgo že namreč naše kinodvorane ne privabljajo gledalcev na filmske predstave, da bi vzrok za to lahko iskali tako na kratek rok.

Zanimanje za filmske predstave v kinodvoranah je začelo upadati z začetki televizije, to ni nobena skrivnost, saj je podoben tudi povod za manjše zanimanje za kulturne predstave v živo. Vendar bi določeno zanimanje občinstva lahko tudi zadržali ali celo pridobili, ko bi se našel kdo, ki bi se zavedal pomena filma, njegove kulturne vloge in tudi umetniške moči in bi poskrbel za primerno filmsko vzgojo mladih.

Ker tega ni bilo, so se kinodvorane vse bolj praznile. Navadne filme so ljudje lahko videli na televiziji, bolj pikantne so si, ko so se pojavili videorekorderji, lahko začeli sposojati v videotekah ali drugje, danes pa je na programih kableske televizije na razpolago celotna panorama filmov, vse do najtrših erotičnih in najbolj surovih morilskih.

Kaj bi torej s kinodvoranami in filmskimi predstavami v njih? Čeprav poznavalci vedo povedati, da je gledanje filma v dvorani nekaj drugega kot doma (dogajanje na velikem ekranu te vsega zajame, pomemben je stik s sogledalci), je vendar, kot kaže, prevladala drugačna logika, in predvajanju filmov po naših krajih se slabo piše.

V občini Radlje, kjer je za predvajanje filmov nazadnje skrbela Delavska univerza, so problematiko rešili na najbolj enostaven način: filmske predstave so v celoti ukinito. Po nekaj gledalcev v dvorani ni bilo dovolj, da bi z vstopnino pokrili stroške za vstopnino in predvajanje filmov.

S kinematografi v Mislinjski dolini upravlja Kulturni dom Slovenj Gradec. Trenutno vrtijo filme samo v Slovenj Gradcu, in to ob četrtek,

petkih, sobotah in nedeljah. Z raznimi akcijami, kot je npr. izbira filma meseca, želijo povečati povprečno število obiskovalcev od 16,5 v letu 1991 na 21 gledalcev na predstavo. Seveda tudi tako število gledalcev ne bo zadoščalo za reševanje problematike vzdrževanja kinodvoran.

Kakor kaže, se s kinematografijo najbolj zapleta v koroških občinah Ravne in Dravograd. Do leta 1990 je tu za predvajanje filmov skrbela DO Koroški kinematografi. Do leta 1987 je poslovala kolikor toliko uspešno. Redne filmske predstave so bile v Črni, Žerjavu, Mežici, na Prevaljah, Ravnah in v Dravogradu, občasno pa še v Kotljah in Šentjanžu.

V letu 1987 so Koroški kinematografi zašli v finančne težave, ki so se vse bolj stopnjevale, dokler leta 1990 podjetje ni prešlo v okrilje gostinskega podjetja Merx. S tem je Merx dobil v last dvorane in opremo, ki jo je kolektiv Kinematografov nakupil ob lastnem odrekanju, na račun nižjih osebnih

dohodkov. Prizadevanje nekaterih članov kolektiva, da bi Kinematografi postali del ZKO, je padlo v vodo. To pa je, kot kaže, za kinematografijo v Mežiški dolini usodno.

Podjetje Merx obravnava kinematografijo enako kot svojo gostinsko dejavnost. Ker je prinašala izgubo, jo je sklenilo ukiniti. Od petih zaposlenih v enoti sta dva izpolnjevala pogoje za takojšnjo upokožitev, ena delavka je upokožitev dočkala na zavodu za zaposlovanje, direktor se je reševal po svoje, operaterju Heliju Podgoršku pa so ponudili, da prevzame predvajanje filmov kot zasebnik.

Kmalu je v posameznih krajih po dolini zadel še na dodatne težave. Najemino bi moral plačevati kar dvema lastnikoma - razen Merxu, pri katerem je dvorane in opremo najel - še krajevnim skupnostim. Ob nedonosnem poslu, kakršen je predvajanje filmov v naših razmerah, tega seveda ni zmož, zato je s predvajanjem že prenehal povsod, razen na Ravnah, kjer pa so

Opravičilo

V 1. letošnji številki Prepiha smo na 10. strani v članku pod naslovom "Malice dobili, tovrnjakov ne" zapisali, da delavci podjetja Haritrans ne dobijo plačanih malic in potnih stroškov. Zapis je temeljil na ne dovolj preverjenih informacijah, po katerih naj bi bili delavci na ta način prikrajšani, ker se niso uprli privatizaciji voznega parka v podjetju Merx. Kasnejša preverjanja so pokazala, da zapisana trditev ne ustreza resničnemu stanju in razmeram v podjetju Haritrans d.o.o. Celje.

Zaradi neljube napake se direktorju Haritransa, g. Albinu Ojsteršku opravičujemo, v upanju, da objavljeni članek ni škodil poslovnemu ugledu podjetja.

Uredništvo

kinematografiji dnevi že prav tako šteti - zaradi visokih stroškov vzdrževanje dvorane in zaradi interesa nekaterih, da bi jo namenili za kak bolj donosen posel.

Če se bo to uresničilo, bomo čez leta našim vnukom pripovedovali, kako je bilo v nekdanjih časih, ko smo z dekletom ali s fantom ali z družbo gledali filme v kinodvoranah. Zvenelo bo kakor pravljica.

Mojca Potočnik

OGREVANJE JE VSE DRAŽJE

V celi poplavi podražitev, ki nas zalivajo iz meseca v mesec, so najodmevnejše podražitve komunalnih storitev. Najbrž zato, ker jih sprejemajo na občinskih izvršnih svetih, ti pa so nam gotovo bližje kot tisti dvigovalci cen, s katerimi se srečujemo po prodajalnah najrazličnejšega blaga. Ti računi se tudi najgloblje zajedajo v družinske blagajne, vsaka podražitev pa nas boleče udari. In ker nas v teh mesecih kar dobro ogrevajo tudi računi takoimenovanega daljinskega ogrevanja, si poglejmo, kako je s tem in ali streljamo v prave tarče.

V komunalnih podjetjih pravijo, da so optimalno organizirani in da vzrok visokih cen ni pri njih, temveč pri prodajalcih energentov (plina, olja...). To bo najbrž vsaj do neke mere držalo, saj njihovo poslovanje že nekaj časa ni bleščeče, kar pomeni tudi, da jih držijo občinske vlade na kratko. Koliko ima vesoljna javnost vpliva na cene, ki jih spreminja vlada v Ljubljani, pa je tudi jasno. Petrol je pač monopolno podjetje, ki mu še nikoli ni šlo prav slabo.

Po novem letu pa je krog Petrol-

komunalna podjetja - izvršni sveti - potrošnik dobil novo krivuljo. Republiška vlada je namreč zamrznila cene komunalnih storitev (torej tudi daljinskega ogrevanja) in prevzela pristojnosti za oblikovanje teh cen. Hkrati je dovolila dvig cen energentov in komunalna podjetja so se kar čez noč znašla v izgubah, kolikor jih niso prinesla že iz prejšnjega leta.

Konec januarja pa je v Ljubljani že nastal nov odlok, ki je dovolil dvig cen v višini 80 % rasti življenjskih stroškov, kar problema še zdaleč ne rešuje. Samo januarja so denimo v slovenjgraškem Stanovanjsko komunalnem podjetju pridelali iz tega naslova skoraj šest milijonov izgube, ki se bo seveda zrcalila šele v zaključnem računu prihodnje leto, hkrati pa so se začele silne likvidnostne težave, ko je moral reševati tekoče probleme tudi kar občinski izvršni svet.

Podobno je v ravenski občini, le da tu ne gre samo za lanskoletno izgubo, ki bo dosegla menda več kot 13 milijonov tolarjev, temveč tudi za nekrito izgubo iz leta 1990. Ob tem seveda ni ne-

pomembno, da v zadnjih dveh mesecih kar 57 % ljudi ni plačalo računov, ki so jim jih iz Prevalj poslali. Računalniški izpis dolžnikov je dokaj obsežen, na njem pa so mnogi, ki plačila enostavno ne zmorejo več, mnogo pa je tudi takih, ki se na pravno državo poživljajo.

Za prvo silo so zato na občini sklenili, da gredo skozi sezname skupaj s Centrom za socialno delo, gotovo pa to ne more biti trajna rešitev. Posebnost na Ravnah je tudi ta, da gre večina porabljene energije skozi Železarno (ki kuri) in dogovor, ki so ga sklenili že pred leti, da so cene za daljinsko ogrevanje za prebivalce Mežiške doline enotne, neglede na različne stroške. Tudi ta dogovor je zdaj ogrožen, ker nekateri zahtevajo, da se o tem odpre nova razprava. To seveda pomeni odkipiranje političnih vprašanj, kot da škode zaradi tega, ker se ni vedelo, kje je občinska uprava v ravenski občini, še ni bilo dovolj.

Cene komunalnih storitev bodo gotovo še naraščale. Tolažba, da je naslovnik za našo jezo zdaj tam daleč v Ljubljani, pa le ostaja. Klavma! -bm

SEJA SVETA KOROŠ- KIH OBČIN

Načrtovalcem mreže srednjega šolstva v regiji - pravni izpit!

S področja srednjega šolstva je narejena kar zajetna raziskava, ki je bila deležna nekaj, izgleda vsaj, upravičenih pripomb. Kaže, da je število srednješolcev v regiji precej manjše kakor v republiškem merilu, da se z razvitim svetom sploh ne primerjamo.

Svet tudi tokrat načeloma ni direktno oporekal ustanavljanju druge ali še kakšne gimnazije v Slovenj Gradcu, vendar tudi ne odobrava brezsmiselnega drobljenja moči na račun padanja kvalitete.

Še enkrat je izpostavil že znane usmeritve, da moramo v regiji iskati dodatne programe, torej usposabljanje mladine za takšne poklice, ki jih potrebujemo, jih pa še ne usposabljam. Seveda nihče ni omenil, kaj konkretno bi to bilo. Torej, iščimo kaj novega, ne pa demontaže ali povečanje v nesmisel tega, kar že imamo. Hkrati mora regija organizirano, tudi preko poslancev, ukrepati, da se izenačijo pogoji šolanja otrok za tiste, ki stanujejo v krajih šolanja in za tiste, ki so vozači ali v internatih.

Zamisel za uveljavljanje "Identitete Koroške", pobuda je pred časom prišla iz občine Ravne, je dobila podporo. Koroška so naše doline, naša proizvodnja, kultura, pa vse do športa. Iščemo in ustvarjamo naše skupne moči in interese, nikakor pa ne postavljamo politično organizacijskih plovov. Koroška smo lahko le organska celota ljudi, ki tu bivamo, bomo tu ostali, ustvarimo regijo solidno živečih ljudi, in ne stopajmo na tehtnice trenutnih političnih ali drugih interesov.

Kot osnova za pričetek nekoga novega obdobja Koroške identitete je bil sprejet projekt, ki ga je izdelala Novna. Osnovne podpore je bila deležna tudi pobuda izgradnje koroškega komunikacijskega linka, ki bo prav to pokrajino bolj povezal s svetom.

Pa nikar ne mislite, da prihaja ta forum zlahka do skupnih stališč. Krešejo se močne iskre, prihajajo na robove še tolerantnega, iz tega pa se svitajo nekakšne nove vizije skupnega nastopa ljudi, ki tukaj, v teh dolinah, živimo.

k. vattl

PROJEKT KOROŠKA MOJ PONOS NAMEN IDENTITE TE KOROŠKE

- Projekt identitete Koroške je zasnovan z namenom, da se:
1. Pripravijo strokovne podlage za konkretne akcije, ne pa izdelata teoretična študija.
 2. Opredeli identiteta Koroške.
 3. Natančno pove, kje so kadri, viri in sredstva za takšno opredelitev, da slikanje podobe Koroške v barvah željene identitete ne bi bil spisek pobožnih želja, za katere ni povsem razvidno, na čem temelje in kako naj bi jih uresničili.
 4. Pripravi organizacija uresničevanja identitete.
 5. Določijo načini njenega uresničevanja.

CILJI IDENTITE TE KOROŠKE

Glavni cilji, ki naj bi jih postopno dosegli z izoblikovanjem in uveljavljanjem identitete Koroške, so:

1. (Ponovna) uveljavitev imena Koroške kot regije.
2. Usmerjanje tekmovalnosti občin v skupen razvoj oz. notranjo konkurenco usmeriti v konkurenčen nastop navzven.
3. Promocija Koroškega gospodarstva.
4. Promocija turizma Koroške.
5. Ločevanje naše Koroške od avstrijske Koroške v smislu zavedanja javnosti.
6. Da se hkrati omogoči povezovanje z avstrijsko Koroško v smislu izkoriščanja obmejnega položaja oz. njene že uveljavljene turistične destinacije.
7. Da postane Koroška močan in pomemben partner v Sloveniji.

OB SLOVENSKEM KULTURNEM PRAZNIKU

Prizadevni kulturni delavci v Mislinji so v počastitev slovenskega kulturnega praznika pripravili vrsto prireditev, na katerih so poudarili domačo kulturno ustvarjalnost in poustvarjalnost.

Na ogled so postavili dela pisatelja in župnika s Sel Ksaverja Meška, zagotovo najbolj

obiskana prireditev je bilo srečanje domačih ljudskih godcev, saj si kulturniki Mislinje prizadevajo ohranjati to ljudsko blago. Letošnje srečanje je bilo že šesto zapored, na njem pa je nastopilo preko 30 godcev iz Koroške in Veljenja.

F.J.

DOČA- KATI STOTO Jožefa Novak

Jožefa Novak iz Šentjanža je 12. februarja praznovala 100 let, nadvse častiljiv jubilej, ki bržkone pomeni, da je gospa Novakova tudi najstarejša Korošica. Ob tej okrogli obletnici je bilo nadvse veselo pred hišo v Šentjanžu, poleg dravogradskega župana Vinka Podržana pa so na mnoga leta zaželeli še predstavniki društva upokojencev, zveze borcev, rdečega križa, krajevne skupnosti, Franc Vreš iz Crmeč je sestavil scenarij prireditve in skupaj s črneškimi fanti tudi zapel, seveda pa ni šlo brez šentjanške godbe na pihala.

Posnetki: Franc Jurač

Najstarejša Korošica

BISERI IN ZLATO V VUZENICI

Bisernoporočenca z vnuki in pravnuki

V soboto, osmega februarja, sta v Vuzenici zakonca Alojzija in Jakob JEVŠNIK v starosti 88 let skupaj s svojimi vnuki in pravnuki praznovala biserno poroko.

Imela sta dva otroka, sina in hčer. Ob 60 letnici skupnega življenja pa jima je večalo veselje petnajst vnukov in 22 pravnukov.

Ob ponovni objubi zvestobe še na mnoga leta, najprej na matičnem uradu in zatem v cerkvi, so jima čestitali predstavniki KS Vuzenica Tone Jeznik in predsednik občine Radlje Herman Tomažič.

Z zlato poroko pa sta 50 let skupnega življenja, prav tako v Vuzenici, proslavila Marija in Franc Zaveršnik.

Tudi to je številna družina, saj sta vzgojila fanta in šest deklet. Na zlati poroki je bilo še 14 vnukov in 8 pravnukov.

In bilo je veselo - naj bo še na mnoga leta!

K. Valtl

»MENZA«
ZABERNIK STANKA
STARI TRG 304
SLOVENJ GRADEC

Tel.: 0602 42-051

NUDIMO VAM:

KOSILA IN MALICE ZA SKUPINE
PO POSEBNIH NAROČILIH.

Poskusite!

Družina zlatoporočencev

WHAT'S

UP -

Vse oboževalke ex bobnarja Gunsov, Stevena Adlerja, pozori! Fant se je vrnil iz nič s svojo skupino Roadcrew in pripravlja novo ploščo. Prav tako se je na sceni spet pojavila mati pank, 36-letna nemška pevka in igralka Nina Hagen. Punca napoveduje novo svetovno turnejo, ki jo bo začela v Nemčiji, septembra pa bo začela snemati novi film. Sicer je, kot zatrjuje, čisto normalna mati, ki skrbi za svojo družino - hčerko Cosmo in sina Otisa. Odštekana je menda samo na odru.

Se sprašujete, kaj se dogaja s skupino Poison? Njihov pevec Bret Michaels zagotavlja, da ne bodo razpadli, čeprav jih kitarist CC Deville zapušča in se odpravlja snemat svoj prvi samostojni album. Kaj se bo v resnici zgodilo, vedo le zvezde, ki bodo pomagale tudi Bryanu Ferryju, da konča svojo novo ploščo "Horoscope".

In koncerti? V nam dostopnem Münchenu bodo 25. februarja nastopili Red Hot Chili Peppers, 1. marca Lou Reed in 10. marca John Mayall.

Pa še popravek: GENESIS bodo v Münchnu res nastopili, toda koncert se bo zgodil natančno 5. 7. letos in ne tako, kot smo napovedali v prejšnji številki.

Od ostalih pa so na sceni najbolj aktivno zaživelci metalci, kar se posebej opazi v okolici Žalca. Skupino NERON že tako pozna cela Slovenija, aktivirali pa so se še nekateri mlajši bendi. Najzanimivejši so trenutno PRAGWALD, ki jim je uspelo izdati ploščo, za kar ima dosti zaslug njihov vokalist Pascal Rogl, ki je tudi drugače zelo živahen na metalni sceni - prepeva tudi pri skupini ÜNGOTT, in tudi v tej zasedbi pripravlja album, ki naj bi po napovedih izšel samo kot CD.

PRAGWALD

USPELA GAVDA

Zadnjega januarja se je v prevajškem Druženem domu zgodila "gavda", ki je bučno naznanila začetek počitnic. Pod organizatorstvom 3cN razreda ravenske gimnazije so se pretežno srednješolskemu občinstvu predstavili nekateri mlajši, manj znani slovenski bendi: De Wall, Blind hate, Obnoxious, Quo Vadis itd. Bil pa je to tudi zadnji javni nastop skupine Hysteria - po besedah njihovega kitarista in pevca Matjaža Steržeta-Steržija se fantje namreč za nekaj časa, vsaj kar se glasbe tiče, razhajajo.

So pa še vedno tu, da veselo igrajo svojo pogrebno muziko, Funeral march. Na Prevaljah so navduševali z lastnimi skladbami, kot so "Atomic war", "Mortal sex" in "Matilda". Nasploh je ta bend poleg Hysterie požel največ aplavza pri občinstvu. Ljudje so se zabavali, kot se za tak čas pač spodobi, in se imeli lepo. Še ena uspela gavda pač.

Sedaj pa se zarolajmo v našo državo. Čeprav se mogoče na prvi pogled ne dozdeva tako, pa se pri nas dogaja kar nekaj stvari, vsaj kar se glasbe tiče. Stari mački se še vedno niso vdali, dobili pa so tudi dobrodošlo pomoč iz tujine. Verjetno ste že slišali ali pa vsaj kaj prebrali o ukrajinskih kozakih z Vitalikom na čelu, ki že lep čas muzicirajo pri nas, manj znano pa je, da so ti kozaki pravzaprav rockerji. Med ostalimi podvigi je njihov bobnar sodeloval tudi že s skupino SEX PISTOLS na nekaj sešnih po Švici malo pred razpadom benda. In tudi pri nas se niso znebili svoje rockerske duše. Veliko sodelujejo z Avtomobili, največ pa lahko pričakujemo od njihovega projekta, pri katerem bo aktivno sodeloval tudi ilegalni pubertetnik Zoran Predin, realizacija pa naj bi se pričela v teh dneh. Na žurih bomo torej ponovno začeli piti vodko.

Ker smo ravno omenili Zokija, pa povejmo še vročo novičko. Kljub drugačnim govoricam se še ne bo poročil z Anjo Rupel. Anja namreč trenutno nima časa zanj, saj je začela pripravljati novo ploščo z od mrtvih vstalim bendom VIDEosex.

Sicer pa slovenska glasbena podoba ni tako gnila, kot se je dozdevalo konec lanskega in v začetku letošnjega leta - Helena Blagne zahvaljujoč božji milosti kljub vsemu ni dobila nagrade Prešernovega sklada.

Borut Godec

GOZDARSKI AGRONOMI

Najbolj pronicljivi poznavalci Koroških razmer so sicer predvidevali, da bo nova registrarska tablica SG kot Koroška prinesla manjše razprtije, nihče pa ni predvideval, da bo s tem tudi takšno veselje. Nekaj dni pred slavnostno promocijo je mag. Matic Tasič, predsednik IS SO Ravne imel na umazanem belem Fiatu napis: "I love SG", kar je po svoje že kazalo, da se Matic slavnostne promocije v Slovenj Gradcu ne bo udeležil. Morda zaradi tega, ker se Matjaž Zanoškar, sekretar slovenjgraškega oddelka za notranje zadeve, ni držal obljube, da bodo prvo tablico SG pri Dularju montirali na službeni avto ravenjske občine (Fiat Tipo).

Vesetje v Slovenj Gradcu je bilo popolno, včasih je tudi že spominjalo na otročarijo. Gospa na tamkajšnji občini, ki je dajala tablice, je bila pred živčnim zlomom, kajti vsakdo je iskal neko svojo številko. Franjo Murko, direktor Koroškega radia, je na nov službeni Renault pritrtil 972, kar so številke radijske frekvence (zlobneži trdijo, da je Frenk to storil zaradi tega, ker si nikakor ne more zapomniti lastnih frekvenc).

Matjaž Zanoškar si je na svojo "Azijsko zastavo" ali "Rižev narastek" (oboje naj bi pomenilo Hyundai) pritrtil številko 200, Zvone Ulcej je vzel serijo s črko U, kar seveda pomeni Ulcej, številka pa je 201. Ivan Praprotnik je svojo Vectro opremil z 005, Guza Potušek pa je slovenjgraški James Bond ali 007.

Franček Jurač ima na pičipoku letnico rojstva, to so priporočali tudi novinarju Lojzetu Kosu, kar je označil kot navadno nesramnost. Lojze Kos si bo - podobno kot drugi ugledniki na Koroškem - tablico naročil, napis pa bo Bali oziroma SCH ali Tica.

Preprih je iz zaupnih virov že izvedel, da nameravajo nekateri pomembni Korošci posebej naročiti registrarske tablice, za kar bodo seveda primerno globoko segli v žep; vendar je za prestiž pač potrebno nekaj plačati.

Na Koroškem se požvižgajo na Podobnikov in Zagožnov Zakon o zadrugah, saj so pri organiziranosti zadrug in kadrovanju ubrali svojo pot. Tako v nobeni zadrugi na vodilnih mestih ni več agronomov, razen v Vuzenici. V KZ Dravograd in KZ Prevalje direktorske posle upravljata gozdarja. Iz zaupnih virov smo zvedeli, da uspešno spoznavata in se učita kmetijske stroke. Tako direktor - gozdar v Dravogradu menda že loči kravo od bika.

Še bolj uspešen pa je v KZ Prevalje. Oni dan sta dipl. ing. gozdarstva - direktor KZ Mikeln in bivši direktor (sedaj svetnik) ing. Gorenšek, obiskala farmo Šrotnek. Bivši direktor je tarnal, da dela farma izgubo, da krave premalo molzejo itd. Ko sta tako pozneje v gostilni "Pri Toniju" "strokovno premelevala", kako farma rešiti izgub, se je novemu direktorju utrnila misel, da bi bilo s selekcijo mogoče zrediti krave, ki bi imele namesto štiri - šest seskov.

ZAKON O ZADRUGAH

Nedavno sta Slovensko kmečko zvezo - Ljudsko stranko podružnico Slovenj Gradec obiskala podpredsednik SKZ - LS Slovenije g. Podobnik in član dr. Zagožen. V razgovoru s Koroškimi politikami in pripadniki stranke sta potarnala, da zakon o zadrugah še ni sprejet, ker nekateri poslanci nasprotujejo 10. členu zakona, ki govori, da naj bodo kmetje oziroma kmetijski proizvajalci in bodoče zadruge solastniki mlekam in klavnici. SKZ - LS se namreč zavzema, da bi bile za-

druge solastniki v predelovalni industriji vsaj z 51 % deležem. Ko pa sta strankarska veljaka povedala, da je na primer mlekarja v Arji vasi zadržena v višini, kot je sama vredna, se je oglasil neki kmet z naslednjimi besedami: »Hvala lepa za tako lastništvo. Sedaj sem čakal na plačilo mleka iz mlekarne dva meseca; ko pa bom solastnik mlekarne, pa se lahko zgodi, da zaradi razmer mleka sploh ne bom dobil plačanega.«

GOSPA TOŽILKA

Ravenska občina je v zadnjem letu doživljala velike spremembe: odšla sta Ivan Zagar in Stanko Vučko, prišla sta Vilko Černovšek in Brane Dervodel. Obetajo se še novi odhodi, kdo bo prišel, pa še ne vemo.

Gospod Marjan Berložnik gre na svoje, gospa Irma Pavlinič-Krebs pa je najresnejša kandidata za novo javno tožilko (Miran Očepek je šel na svoje). Tako bo Koroško javno tožilstvo v domani ženskega spola, kar za moške pomeni pamet v roke...

STRANKARSTVO MIRANA IGERCA

Znani koroški gradbinec Miran Igerc, ki se - mimoregrede povedano - pripravlja na odkup Kograda, javno razglša svojo liberalno strankarsko pripadnost. Seveda gre za Školčeve liberalne, vendar v nekaterih krogih dvomijo v Igerčevo iskrenost. Eden njegovih največjih gradbenih podvigov je nedavno postavljena kapelica v Kotljah, poleg tega pa je za poslovne partnerje odkupil polovico naklade stenskega koledarja Koroška znamenja.

THE BEST IN SLOVENIA

Šarmantnemu direktorju KORATUR na Prevaljah vsekakor ne gre odrekati poslovne uspešnosti in smisla za podjetnost. To je dokazal tudi nedavno, ko je sindikat zdravstvenih delavcev ZD Ravne na Kor. organiziral izlet v San Marino. Tov. Tine Tevž je zagotovil, da bo priskrbel brezhiben in udoben avtobus. Kot dober poslovnež je tov. direktor želel ponesti ime firme v svet. Tako je na prednjo stran avtobusa dal namestiti napis: KORATUR THE BEST IN SLOVENIA.

Izlet je odlično uspel. Potovanje z "udobnim" avtobusom je bilo prijetno, in glej ga zlomka - tik pred Bologno naenkrat avtobus ni hotel ne naprej ne nazaj. Le dobri iznajdljivosti odličnega šoferja gre zahvala, da so izletniki še isti dan lahko občudovali znamenitosti San Marina. Poprosil je "dohtarje in sestre", da so s svojimi konjskimi (oprostite: človeškimi) močmi porinili avtobus.

In glej čudo: avtobus je ubogal. Tako je bilo s tem izletom doseženo dvoje: v svet so poneli ime uspešne firme, in drugo - zdravstveni delavci so v praksi preizkusili njihovo teorijo, da se je potrebno po dolgotrajnem sedenju razgibati. V zahvalo so tov. direktorju poslali skupinsko sliko v "akciji".

PODJETNI PODJETNIK

Miran Ankon, znan kot selektor ženske lepote (predsednik žirije za izbor Miss Koroške) je komercialnozavrtemu koroškemu svetu ponovno dal lekcijo. Na predvečer novega leta je podpisal pogodbo s smučarskim klubom Črna, ki poslej nosi ime SK Racionalles Črna ta poteza pa se je komercialno že izjemno obrestovala.

Na Zlati lisici v Mariboru

so bili transparentni z Racionallesom v ospredju, gledalci satelitske televizije pa so jih videli po vsem svetu (nekajkrat so bili tudi na Screenshot in Eurosport). Seveda bi za plačano reklamo moral Ankon na teh slovutih TV postajah odšteti na deset tisoče dolarjev in je s svojo potezo resnično naredil prvovrsten posel. Tako se to dela!

Mirko Kotnik, predsednik IS SO Dravograd, si po zadnji avanturi z jadralnim padalom želi ime IKAR. Direktor Kompas Hotelov iz Slovenj Gradca Ivan Merzdovnik bo menda na svojega konjička dal tablico KOLN I. ravenski župan Adi Cigler ZKJ-GJ, Albin Romih, frizer z Raven in strankarski vice predsednik, bo na belega forda pripel tablico BRICO.

Dušan Krebl, dimnikarski direktor in znan igralec fair playa, bo nemara na svojega sivega Renaulta dal tablico AS. Tine Tevž, direktor Koratura s Prevalj, si že dolgo časa želi kratico TTT. Torej bi tablica na njegovm BMW-ju pomenila Tine Tevž Trans.

Dušan Kitek, vodja jame v zapiranju v Mežici, bi lahko imel prepoznavni znak VOŽD. Lastnik gradbenega koncerna Miran Igerc se dandanes vozi po Koroški z oznako BI, kar pomeni Batman Igerc, njegova nova oznaka bo NURKO.

Slovenjgraški kulturnik Jože Leskovar, najbolj zaslužen za odkritje slovenskega porekla Huga Wolfa, je upravičen do tablice z napisom WOLF. Rudi Rajzer, lastnik Vectre in Helenar po duši in žepu, bi si zaradi nostalgije po Heleni lahko pritrtil tablico KLINI, kar pomeni predmestje Helene.

Vse Koroške davčne uprave bodo dobile posebne tablice, z napisom ŠRAVF. Vilko Černovšek, šef za gospodarstvo na ravenski občini, si je že rezerviral tablico z napisom LOGAR. Matic Tasič, prvi tenis-reket Koroške, je naročil tablico SMEŠ.

Uranec Sašo, obrtnik iz Mežice, se že vozi z Vectro in napisom FEDRO. Franc Fras, predsednik radeljske vlade in sanator Bistriškega jarka, vidi svojo priložnost v napisu GRAB"N, ravenski fotograf Franc Očepek FLEŠ, slikar Benjamin Kumprej bo na rdečega Barona nemara pritrtil napis DALI. Itd. Itd.

JANKA DOLENCA

Likovnost se kaže na različne načine.

Poznamo jo kot šolano in tudi kot naivno in primitivno.

Končna mnenja o rezultatih daje čas, zlasti radi pa umetnostni kritiki.

Seveda obstajajo splošna pravila, ki pa jih običajno ljudje ne poznajo. Ljudi, ki se ukvarjajo z likovnostjo (pa tudi druge), enostavno proglasijo za umetnike, najsi so ti naredili le preprosto risbo (ali nosili čopiče v žepu, imeli z barvo popackan plašč), slabšo od vsake otroške. Le da jo znajo ti »umetniki« pravilno predstaviti »publiki« (boljše - plebsu).

Najspretnější v tem so nekateri amaterji, ki jih nikakor ne moremo prištevati med likovnike in še manj med umetnike. Suvereno predstavljajo svoja »dela«, jim tudi znajo dati »ceno«.

Njihovo »mojstrstvo« je pravzaprav zgolj v tem.

Kažejo se kot »izvrstni« posnemalci tistega, kar menda vidijo in o tem celo prepričujejo druge. Ti so najslabša in najbolj negativna zvrst »likovnikov«.

Lahko bi jih imenovali tudi likovni embrii (pa še ta izraz je preveč pohvalen).

Nekritični so do sebe in svojih izdelkov (ki so praviloma slabo uokvirjeni, včasih pa je okvir vse, kar »slika« je), podcenjujejo vse naokrog. Zakotili so se zlasti v neizobraženih, nekritičnih in nedelavnih družbah.

Zaredili so se tako močno, da so celo šolane slikarje in kiparje nekako potisnili stran, oziroma so se ti raje sami umaknili. S svojim amaterizmom so se (in morda se še) veselo napajali z ljudsko nevednostjo in verjetno tudi s svojo.

Nekaterim je po mnogih letih uspelo priti v razna društva (celo v DSLU - Društvo slovenskih likovnih umetnikov).

Ce ne drugače, so svoje cilje (se pravi - dajati vtis umetnika, včlaniti se v DSLU...) poskušali doseči z »razprodajo« ukradenega umetniškega materiala, tolažbo kakšne potrebne slikarke iz mesta, ki se je udeležila kolonije, ali pa kako drugače. Sicer pa, ali so sploh vredni tolikih besed.

»Naivci« pa so lahko tudi umetniki v pravem smislu besede. Spomnimo se mnogih - Utrilla, Rousseauja, van Gogha in tudi nekaterih naših (Tisnikarja, Generaliča, Repnika...)!

Taki slikarji naivci so dosegli (ali dosegajo) tako dobre rezultate, da jih uvrščajo v razne umetniške publikacije.

Njihova dela izpolnjujejo splošne likovne zahteve - recimo glede barvne in prostorske kombinacije, pa tudi snovi ali aktualnosti. Ponavadi so tihi ustvarjalci, možno je opaziti njihovo napredovanje in rast.

Radi se udeležujejo raznih humanitarnih akcij (recimo za Hrvaško).

Svojih del ne čuvajo in ne cenijo tako bolešno in patološko kot amaterji, kot tudi ni njihov cilj denar ali članstvo v kakšnem premalo selektivnem društvu.

Se manj pa naivce zanimajo občasne politične eksibicije (mati »partija« bi vendar lahko marsikaj uredila).

Tipičen primer umetnika naivca je Janko Dolenc - tih, delaven in skromen.

Začel je pred mnogimi leti. Iz samoraslega rezbarja je zrasel v kiparja, ki obliko obravnava ekspresionistično, vendar ne skriva prvobitnosti.

Zlasti preseneča prava eksotična ekspresivnost, ko opozujemo njegove predstavitve glave.

Ženski obraz se pojavlja v nešteti verzijah, včasih v kombinaciji z drugimi.

Najbližja mu je podoba matere, trpeče in vdane. Neskončno predane otrokom, zasanjane pod svojo ruto, z rokami, ki objemajo otroka. Skoraj vedno zastrte oči pa vendarle opazujejo ali pa nekako zaznavajo z rokami.

Dolenc anatomija ne zanima, tudi se o njej ne sprašujemo. Še tako čudno postavljen obraz je nekako v pravilni legi, še tako čudno deformirane roke so funkcionalne. Zgodnji Dolencovi kipi (pred letom 1970) se močno razlikujejo od kasnej nastalih. Niso še opazni znaki kasnejše avtorjeve obdelave materiala in tudi dojemanja ter realizacije ideje (*Pregnanec*, *Kmetica*, *Ženski torzo*). Kasneje je material začel jemati zgolj kot izrazno sredstvo, le kot osnovo, ki jo lahko svobodno preoblikuje in kljub temu ohrani njeno osnovno danost.

Dieto je odločneje zasadil v les, sledi je ohranil, štrleče oblike obraza so grobo in ostro segle v prostor.

Oblikoval je svojo izraznost, svoj način in se tudi v tem smislu osvobodil vsakršne odvisnosti od materiala.

Iskanje izvornosti ekspresiv-

nosti njegovih kipov nas privede do srečanja z domačo kiparsko gotiko in tudi z monumentalnostjo idolsko-totemskega značaja, navzočo v primitivni plastiki z otočij Pacifika (kipi glav z velikonočnih otokov). Verjetno ni smiselno iskati Dolenceve odločnosti po izražanju v teh prikritih, depatetiziranih in tudi brezosebno delujočih oblikah.

Morda se nahaja v podoživljanju občutka nelogičnosti, od tujenosti ali čudnega ali bog ve kje. Nekakšna groteskna opredelitev je povezana s fantastično in simbolično razsežnostjo (*Žena z mandolino*, *Meta*, *Osmljena*). V naslednji fazi, ki sledi prvemu vrhu (grotesknost), se vedno intenzivneje poraja simboličnost, vsebino svoje individualne resničnosti Dolenc vedno bolj odkriva v lastnem (tudi domačnem) okolju in se kaže v personifikacijah trpeče (a tudi kljubujoče) Hudabivške Mete (*Meta*).

V njegovih delih (tako slikah in kipih) lahko sledimo neprestanemu in kontinuiranemu napredku. In kjer se nekako izčrpajo možnosti kiparjenja, jih lahko išče v slikanju in tudi obrtno. Tekom let se je rešil pretiranega poudarjanja fabulativnosti in patosa in postal doslednejši in čistejši v likovnem izrazu. Literarno - pripovedna izraznost se je izgubila, nastopajo le najpomembnejša dejstva.

Dolenc je kipar ne glede na to, da tudi slika ali se ukvarja z grafiko. Kljub izredni grobosti površine kipa nimamo občutka, da nasilno posega v les.

Dopušča celo, da naravne strukture lesa delujejo proti z dletom obdelanim površinam.

Končno je kipar Dolenc tako zelo raznolik, da so možne neskončne razprave in razmišljanja, vendar je pomembno, da je njegovo kiparstvo elementarno in omejeno na bistveno, ob vsem tem pa ni ne revno in tudi ne preprosto.

Benjamin Kumprej, akad. sl.

KDO JE KDO IN KAJ JE KAJ

Že dolgo verjamem, da je način vrednotenja dosežkov v gospodarstvu, politiki, kulturi, šolstvu itn. na nivoju naše občine in regije drugačen kot v republiki. Kraji, ki živijo predvsem od industrije, pač visoko cenijo tehnične vede in tehnologijo, kaj malo pa dajo na domišljijo in duhovnost. Inovativnost v industriji, ki večinoma še zmeraj ostaja na ravni tehničnih izboljšav, je seveda silno daleč od resnične ustvarjalnosti, vendar si v svojem okolju rada priladja njene atribute.

Takšnemu načinu mišljenja je zato na področju politike ljuba stacionarnost, na področju kulture pa bolj od (samo)kritičnosti in ustvarjalne produktivnosti ceni poustvarjalnost - posnemanje in variiranje že preizkušenega. Če temu dodamo še čaščenje materialnih dobrin in pehanje za njimi, je v grobem začetna matrica, po kateri poteka naš vsakodnevni način mišljenja.

Naša druga značilnost je, da smo nasploh zelo hitro zadovoljni sami s seboj, da si zastavljamo razmeroma nizke cilje glede na naše sposobnosti, predvsem pa smo si všeč in smo torej samozadostni. Nujna posledica tega je, da živimo v nenehnem prepričanju o lastni vrednosti in pomembnosti. Če pa nas kdo ali kaj umesti v širši prostor in čas, sprejemamo tako mnenje vse preveč zgolj doživljajsko kot žalitev, šok in osebno katastrofo, običajno pa zadevo prespimo in pozabimo, potem pa morda po starem naprej.

Če je življenje v iluziji greh, grešimo že za mlada, ko smo prehitro zadovoljni s svojo šolsko uspešnostjo in nato kar kmalu pri izbiri vodilnih mož v družbenopolitičnem življenju in gospodarstvu, kjer žal še vse preredko uveljavljamo načela pozitivne selekcije.

Krog se v variantah ponavlja tudi na drugih področjih, najraje in najbolj vidno v amaterski kulturi. Šport je tu mnogo bolj eksakten:

kdor preteče 100 m v 15 sekundah, je rekreativec in nima na tekmovanjih kaj iskati. Kdor pa (seveda v prenesenem pomenu) tak rezultat doseže v prozi, poeziji ali slikarstvu, se mirno da razglašati za umetnika. Ker je na teh področjih merjenje dosežkov res nekoliko bolj kompleksno in se je poleg tega v polpretekli dobi še politika načrtno bojevala proti elitizmu, beri: proti umetnosti, je amaterizem slabe sorte cvetel kot nikoli in po inerciji uspeva še danes.

Priljubljeno slepilo imamo takoj pri roki. Rečemo namreč:

to je tvoje osebno mnenje. Ljudje smo zmotljivi, zato se lahko tudi motiš, imaš svoj okus in svoj prav. Poskusimo torej drugače. V oporo razmišljanju so vendarle lahko nekatera dejstva, namreč: Slovenske enciklopedije je izšlo doslej pet knjig. V njej mrgoli imen, za katera še nikoli nismo slišali. Če bi jo ocenjeval strokovnjak mednarodnega slovesa in z mednarodnimi merili, bi se posmehnili: provinca. Morda res. Od 5302 gesel, ki jih srečamo v njej, jih že v Enciklopediji Jugoslavije mnogo ni, še dosti manj bi jih našli v angleški, nemški ali ruski enciklopediji. (V enem od leksikonov svetovne književnosti je nekaj vrstic namenjenih Prešernu in Cankarju pa - konec!)

Toda Slovenija je samostojna država, prvič piše svojo lastno enciklopedijo. In če je v njenih doseganih petih knjigah samo 44 gesel (manj kot 1 %), ki obravnavajo kraje, dejavnosti, dogodke, ustanove in ljudi iz Koroške regije (glej seznam), je to za našo več kot dolgo in pisano zgodovino vendarle precej skromno.

Seveda bodo v naslednjih številkah enciklopedije po abecedi sledili vsaj še akademik Lebič, obšimo Prežih, prevaljski Sušniki in Suhodolčan, Pečko, Tisnikar, Straus-

si, Soklič, fizik Strnad, profesor Simoniti in še kdo, od krajev pa Mežica, Ravne, Prevalje in Slovenj Gradec. Toda če bo tudi še kaj imen več in četudi se najbrž tudi druge regije niso odrezale bolje, se s tem razmerje bistveno ne bo spremenilo: niti ne bo naš prispevek k slovenskemu gospodarstvu, znanosti in umetnosti opazno večji niti se kriteriji, po katerih nekaj je sprejeto v enciklopedijo, veliko pa ne, ne bodo omilili.

Sprehod po izpiskih pokaže osnovna merila in s tem osnovni razkorak med lokalnimi in republiški merili:

Barvna metalurgija, gozdarstvo, fužinarstvo, iz njega

KOROŠKA REGIJA
V ENCIKLOPEDIJI
SLOVENIJE 1-5 (A-KREI)

Ban Ivo, gledališki igralec
Barvna metalurgija
Belopeška konferenca
Berneker Franc, kipar
Bistra
Bralna značka
Brovat Stane, admiral
Črna metalurgija
Črna Koroškem
Doberssek Karel, prosvetni in zadružni delavec
Dovže
Dravograd
Dravske elektrarne
Druškovič Drago, pisatelj in publicist
Forma viva
ŠDFužinar, Ravne
Fužinarstvo
Gams Ivan, geograf
Gnamuš Gustav, slikar
Gnamuš Marijan, oblikovalec
Gozdarstvo
Gozdna katastrofa
Grabec Igor, fizik
Gradišnik Janez, pisatelj in prevajalec
Hergold Ivanka, pisateljica
Iršič Rado, partijski organizator, narodni heroj
Jenčić Raoul, agronom
Jurač Jože, publicist
Kadiš Janez, lutkar
Knez Blaž, tekstilni tehnolog
Klančnik Gregor, gospodarstvenik in športnik
Kolar Marjan, pisatelj Koprivna
Korbar-Šmid Jelka, farmakologinja
Koroška osrednja knjižnica dr. Fr. Sušnik
Koroška grupa odredov
Koroški partizanski bataljon
Koroškookrožje
Kotlje
Kotnik France, etnolog
Kotnik Janko, romanist
Kozjak
Kraj Lado, lit. zgodovinar, dramaturg, prevajalec
Kramolc Luka, narodni pisec

nastala črna metalurgija in dravske elektrarne so slovenskega pomena, ker razen nam dajejo kruh tudi drugim v deželi. Bistra, Dovže in Koprivna, tudi belopeška konferenca, pa koroška grupa odredov, bataljon in okrožje so tu zaradi NOB. Od pomena, ki ga bodo prihodnji rodovi prisodili temu obdobju, je odvisno, koliko teh gesel bo ostalo v naslednjih izdajah. Črna in Dravograd sta kraja s posebno zgodovino. Forma viva omenja Ravne, bralna značka je nastala na Prevaljah, ŠD Fužinar je dalo vrsto državnih reprezentantov. Potem pridemo do ljudi.

Gledališki igralec Ban je bil nekaj let prvi v deželi. Da so sestavljali upravičeno uvrstili sem slikarja Gnamuša, dokazuje nagrada Prešernovega sklada, ki jo je prejel pred nekaj dnevi. Znanstveniki (običajno univerzitetni profesorji, a ne avtomatično vsi) kakor geograf Gams in fizik Grabec pomenijo nekaj tudi zunaj naših meja. Pisatelji Druškovič, Gradišnik, Hergoldova in Kolar so vsak v svojem času prispevali svoj delček k slovenski književnosti. Med mnogimi nekdanjimi in sedanjimi direktorji si je trajno ime ustvaril samo Klančnik, od funkcionarjev in politikov nobeden. Oba dobrijska Kotnika sta bila med pionirji vsak na svojem področju.

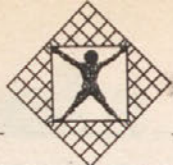
Če želimo še kaj dokazov o naši pretekli in sedanji odsotnosti iz slovenskega dogajanja, jih lahko preverjamo vsak dan:

na okroglih mizah in Žariščih na TV ne srečamo znanih obrazov iz Koroške regije. Njihovih misli ni v zapisih o omizjih v Sobotni prilogi Dela, njihovih člankov ni v Naših razgledih (Danilo Slivnik je izjema, ki potrjuje pravilo).

To pa lahko pomeni samo, da za Slovenijo intelektualno in strokovno nismo toliko vznemirljivi, močni in privlačni, da bi nas šteli med zaželene sogovornike.

Spomnimo se na to, kadar bomo spet bentili čez republikance.

Marjan Kolar

Bernekerjeva nagrada Borčiču

Akademskoga slikarja **Bogdana Borčiča** prištevamo med najpomembnejše sodobne slovenske likovne umetnike. Pripada generaciji, ki je v slikarstvu in še posebej grafiki ujela korak z likovno tvornostjo v Evropi in svetu. Skoraj dve desetletji se je t.i. Ljubljanska grafična šola, katere eminentni predstavnik je tudi Bogdan Borčič, obdržala v vrhu svetovne grafične produkcije, umetniki tega kroga pa so bili na velikih mednarodnih razstavah in natečajih praviloma nagrajevani. Borčič šteje med večje uspehe na mednarodnem prizorišču, denimo odkupni nagradi na I. in II. mednarodnem bienalu grafike v Miamiju na Floridi v letih 1973 in 1975, medaljo na II. bienalu grafike v Frechnu, častno medaljo na mednarodni razstavi male grafike v Lodzu na Poljskem 1985. leta, nagrado mednarodne žirije na 8. norveškem mednarodnem grafičnem bienalu v Fredrikstadu leta 1986 in še mnoge druge.

Pomembno je Borčičevo dolgoletno pedagoško delo na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani,

kjer je vzgojil cele generacije izvrstnih mladih slikarjev in grafikov. Čeprav je bil Bogdan Borčič na poseben način s Slovenj Gradcem povezan že prej - na mednarodni razstavi Mir, humanost in prijateljstvo med narodi je prejel 3. nagrado, zdaj živi in dela med nami že

Na slovesnosti ob letošnjem kulturnem prazniku v Slovenj Gradcu, kjer je spregovoril mag. Rudi Šeligo, pa so podelili tudi Bernekerjeve plakete. Prejeli so jih Franček Lasbajer, Naca Rojnik, Almira Čegovnik, Franc Tovšak in moški pevski zbor Ksaver Meško Sele.

od leta 1980. V vseh teh letih in tudi danes še vedno vitalno raziskuje skrivnosti grafične likovne govorice. V preteklem letu je s svojimi deli nastopal na številnih skupinskih razstavah doma in v tujini, prav poseben uspeh pa pomeni uvrstitev njegove grafike v strogo selekcijo

razstave na Japonskem, kjer se je z odmevno nagrado tovarišu in sopotniku Andreju Jemcu še enkrat potrdila inventivnost in kvaliteta te generacije.

Dolgi vrsti nagrad naj dodamo še plaketo I. Koroškega likovnega bienala v Slovenj Gradcu, nagrado Prešernovega sklada, ki jo je prejel že leta 1965, Župančičevo nagrado leta 1977 ter Jakopičevo nagrado leta 1982

Bogdan Borčič je zelo živo prisoten v kulturnem utripu Slovenj Gradca. Več let je sodeloval v programskem svetu Galerije likovnih umetnosti, več kot dragoceno pa je njegovo nesebično prenašanje bogatih izkušenj na številne koroške likovnike, ki jih je kar po vrsti uvedel v čarobni svet grafike, še več, kot mentor jih je ravno usmerjal k zahtevnejšim postopkom in kvaliteti. Tako je prispeval in še prispeva pomemben nenadomestilen delež k rasti kulturne tvornosti v Slovenj Gradcu, posebej še v likovni umetnosti. In tudi zaradi tega je Bogdan Borčič prejel letošnjo Bernekerjevo nagrado.

NAGRADA PREŠERNO- VEGA SKLADA

Lani Marko Letonja, letos Gustav Gnamuš. Dva Korošca, prvi z Raven, drugi iz Mežice, ki sedaj ustvarjata v Ljubljani, sta zaporedoma prejela nagrado Prešernovega sklada, kar po svoje nedvomno kaže ustvarjalno moč kulture koroškega življa. Gnamušovo nagrado iz sklada si bomo še toliko bolj zapomnili, saj je bila podeljena na dan, ko smo Slovenci prvič praznovali kulturni praznik kot državni praznik in v samostojni državi.

Gustav Gnamuš je nagrado iz sklada prejel za razstavo v ljubljanski Mali galeriji. V obrazložitvi k nagradi pa je komisija za likovno umetnost (dr. Milan Butina, predsednik, Zvest Apollonio, Janez Bernik, dr. Tomaž Brejc in Tinca Stegovec) zapisala:

»Akademski slikar Gustav Gnamuš gradi svoje slikarstvo iz evropskega in ameriškega pojmovanja slikovnega polja kot »modela«, ki omogoča strukturiranje slikarskega jezika. Sliko gradi z vrsto enot, ki jih ni mogoče reducirati na manjše faktorje. Z njimi sestavlja visoko stopnjevani in nadzorovani strukturalni red. Tako dosega čiste estetske izjave, trdne v formi in plemenite v učinkih, ki sporočajo nič drugega kot lastno znotraj-likovno zakonitost. Formalizem stopnjuje do popolnosti, tako da se izza analitičnih procesov razkriva sublimna abstrakcija, posebna metafizika barvne kompozicije, ki gledalca prestavlja v območje kontemplacije in povišanega čustvenega razpoloženja. Trditi smemo, da je danes prav Gnamuš zastopnik tistega visokega modernizma, ki je iz slikarskih snovnih danosti dosegel univerzalna pravila in učinke čiste estetske izjave; dosegel je idealno stopnjo slovenskega modernizma, slikarsko materializacijo duhovnih in čustvenih stanj v sijajnih barvnih mizanscenah.«

pm

V Dravogradu šestero plaket

Ob letošnjem slovenskem kulturnem prazniku je Zveza kulturnih organizacij Dravograd podelila tri bronaste in tri srebrne plakete za kulturno dejavnost.

Bronaste plakete ZKO so dobili trije člani dramske skupine Trbonje.

Srečko Vrhnjak in Miran Ošlovnik sta zapisana gledališki dejavnosti že deset let. Leta 1982 sta postala člana mladinske dramske skupine v Trbonjah in vse do danes ostala stebra njene dejavnosti. S svojo požrtvovalnostjo sta veliko prispevala k temu, da se je gledališka dejavnost tako trdno zasadila v kraju.

Anita Lužnik je začela z gledališko dejavnostjo že v osnovni šoli, pozneje, ko je končala glasbeno šolo, pa je ustanovila dekliški pevski zbor Klas, s katerim uspešno nastopa doma in v drugih krajih, sodelovale so tudi že na reviji Od Pliberka do Traberka. Že od leta 1982 je članica pihalne godbe Trbo-

nje in veliko prispeva k temu, da se ta pomlajuje, saj svoje glasbeno znanje prenaša na mlade.

Srebrne plakete ZKO so dobili: Milena Cigler, Vlado Švarc in KUD Mladi rod Dravograd.

Milena Cigler, doma iz lhana, sicer članica literarnega kluba Slovenj Gradec, je v letu 1991 izdala pesniško zbirko Regratov cvet z vedrimi pesmimi, posvečenimi Toniju, in z bolj otožnimi, posvečenimi propadajoči slovenski domačiji.

Vlado Švarc je nepogrešljiv kulturni delavec v Dravogradu. Ustanovil je folklorno skupino na Kogradu, bil mentor mladim na osnovni šoli. Sodeluje z Društvom prijateljev mladine in pomaga pripravljati prireditve za otroke, kot so: Dedek Mraz, Teden otroka, Živ-žav in pustni karneval. Vsa leta je član predsedstva ZKO, v zadnjem obdobju pa njegov predsednik.

KUD VVO Mladi rod deluje

že vrsto let. Na raznih prireditvah nastopajo njegove folklorne skupine, plesne skupine in pevski zbori. V letu 1991 je društvo organiziralo revijo otroških pevskih zborov, Cicibani pojo. Ob zborih iz občine Dravograd sta nastopila še dva zbora iz prijateljske Rogaške Slatine. Decembra so organizirali več prireditev ter otroke še posebej razveselili z lutkovno igrico Muca copatarica.

Plakete ZKO so v Dravogradu podelili v petek, 7. februarja. Na prireditvi v čast slovenskega kulturnega praznika so nastopili: Tone Kuntner, slavnostni govornik in recitator, ter Kamniški koledniki - pevca Brigita Vrhovnik in Rok Lap ter citrar Tomaž Plahutnik.

Prireditev je bila lepa, prijetna za uho in srce, in je izzvenela v upanju, da se tudi za kulturo v Dravogradu obetajo boljši časi.

Mojca Potočnik

Skupščina občine Ravne na Koroškem

OBJAVLJA

RAZPIS ZA PODELITEV PREŽIHOVIH PLAKET ZA LETO 1991 ZA DOSEŽKE NA PODROČJU KULTURE V OBČINI RAVNE NA KOROŠKEM

I.
V letu 1992 bo Skupščina občine Ravne na Koroškem podelila naslednja priznanja:

- zlato Prežihovo plaketo za izredna umetniška in kulturna dejanja in življenjsko delo
- tri srebrne Prežihove plakete za dosežke na področju kulture v letu 1991
- pet bronastih Prežihovih plaket za delovanje na področju kulture.

II.

Plakete bodo podeljene:

- za posebne uspehe pri ljubiteljskem delu na področju kulture, če so ti uspehi bistveno vplivali na izboljšanje posamezne kulturne dejavnosti
- za akcije, ki pomenijo pomemben prispevek h kulturnemu napredku v programskem in estetskem smislu
- za umetniška in kulturna dejanja, ki so pomemben prispevek življenju občanov občine Ravne na Koroškem.

III.

Kandidate za priznanja lahko predlagajo delovne organizacije, krajevne skupnosti, politične organizacije, zveze kulturnih organizacij, kulturno umetniška društva ter delovni ljudje in občani.

IV.

Predlog za podelitev priznanja mora vsebovati poleg podatkov o kandidatu oziroma organizaciji tudi utemeljitev, zakaj je kandidat ali organizacija predlagan za dodelitev plakete.

V.

Predloge pošljite do vključno 31/3-1992 na naslov: SKUPŠČINA OBČINE RAVNE NA KOROŠKEM, SEKRETARIATU ZA DRUŽBENE DEJAVNOSTI IN OBČO UPRAVO - ZA PREŽIHOVE PLAKETE.

Predlogov, ki bodo prispeli po tem datumu, ne bomo upoštevali.

PRESEDIK
SKUPŠČINE OBČINE
RAVNE NA KOROŠKEM
Adi CIGLER, dipl. iur.

RAZPIS

ZA PRIZNANJA OBČINE RAVNE NA KOROŠKEM ZA LETO 1992

I.

Komisija za odlikovanja in priznanja občine Ravne na Koroškem s tem razpisom zbira predloge za podelitev priznanj v skladu z Odlokom o priznanjih občine Ravne na Koroškem (Medobčinski uradni vestnik, št. 2/80) za dosežene posebne uspehe trajnejšega pomena na področju gospodarstva, družbenih dejavnosti, obrambe, varnosti in drugih področjih dela in življenja v občini Ravne na Koroškem, navedene v 2. členu Pravilnika o podeljevanju priznanj občine Ravne na Koroškem (Medobčinski uradni vestnik, št. 2/80), ki se lahko podelijo posameznikom, skupinam ljudi, podjetjem, skupnostim, društvom, političnim organizacijam in organom.

II.

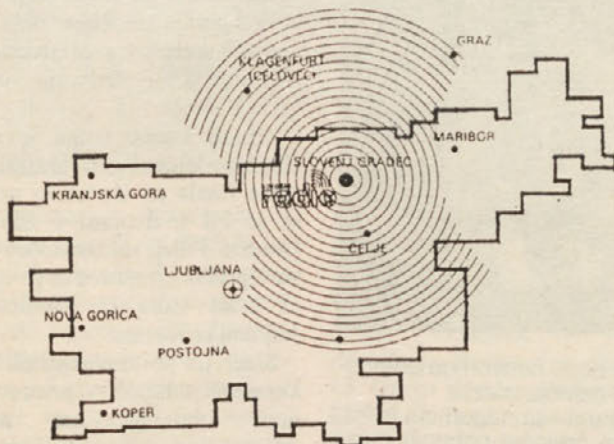
Predlog za podelitev priznanj lahko podajo delovni ljudje in občani, skupščina občine in njeni organi, podjetja, krajevne skupnosti, politične organizacije ter druge skupnosti in društva.

III.

Pisne predloge je treba predložiti Komisiji za odlikovanja in priznanja občine Ravne na Koroškem do konca marca 1992. Predlog mora vsebovati podatke o predlaganem kandidatu, z utemeljitvijo uspehov oz. dela trajnejšega pomena.

Kandidate, ki v preteklih letih niso prišli v izbor, lahko ponovno predlagate v letošnjem letu.

PRESEDIK
KOMISIJE ZA ODLIKOVANJA IN PRIZNANJA
OBČINE RAVNE NA KOROŠKEM
Štefan KEBER

koroški
radio
slovenj gradec

UKV 97,2 IN 88,9 MHz STEREO

ZAVAROVALNICA MARIBOR

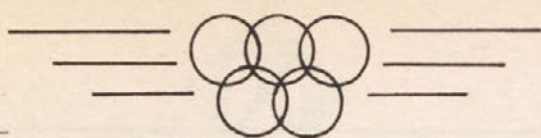
POSLOVNA ENOTA SLOVENJ GRADEC
(Avtobusna postaja)
Tel.: 0602/41-595, 41-813

PREDSTAVNIŠTVO:

- RADLJE OB DRAVI, Tel.: 0602/71-941
- RAVNE NA KOR., PREŽIHOVA UL. 24,
- Tel.: 0602/21-346
- DRAVOGRAD, TRG 4. JULIJA, Tel.: 0602/83-071

V 365 DNEH JE LAHKO SAMO EN
DAN NESREČEN.
NE PUSTITE SE PRESENETITI!

**ŽIVLJENJE GRE
NAPREJ IN MI Z VAMI**

KREMENČKOVI - več kot risanka

Prav imate! Risani filmi in podobne otročarije res ne spadajo na športne strani Prepiha. V pričujočem tekstu pa se bomo posvetili malonogometni družini Kremenčkovi iz Pameč pri Slovenj Gradcu, ki še zdaleč niso več nepoznani koroški športni javnosti in širše.

Klub malega nogometa Kremenčkovi je bil registriran leta 1988, potem ko so pameški ljubitelji malega nogometa že dalj časa imeli več moštev, ki

niso bila organizirana na kakšni tva. Prvega pravimo zato, ker v Pamečah razmišljajo tudi vnaprej in so zato posvetili pozornost tudi mladim upom, ki so zagotovilo za nadaljnje delo kluba. V lanskem letu so na igrišču v Pamečah dobili tudi razsvetljavo, nočne tekme pa so postale še dodatna draž za nogometno publiko. Prav tradicionalni nočni turnir Kremenčkovih v poletnem času je njihov organizatorski vrhunec. Sicer so poleg tega organizirali še številne druge turnirje, v minulem letu

borske nogometne podzveze dali sramoten pečat temu turnirju. Kremenčkovi so se lahko ob tem tolažili s svojo pošteno in dobro igro, saj bi lahko proti ekipi Talcev z malo sreče izbojevali tudi zmago.

Ne glede na to želja po treniranju ni niti malo splahnela, saj Kremenčkovi že zrejo v prihodnost. Po besedah predsednika Paradiža bodo organizirali velikonočni turnir v slovenjgraški športni dvorani, do tedaj pa jih bo videti na ostalih turnirjih,

posebni ravni. Če je kdo prinesel na Koroško pojem organizacije v malem nogometu, potem so to nedvomno prav Kremenčkovi. Tako, kot je svoj čas na televizijskih ekranih kraljevala risanka Kremenčkovi, so v zadnjem času nogometaši iz Pameč prevzeli ugledno vlogo prvega kluba Koroške in prav tako dobrega organizatorja številnih turnirjev.

Prvi predsednik kluba je bil **Vinko Cehner**, ki je skupaj z ostalimi pričel klesati današnji image Kremenčkovih. V prvi vrsti so k temu največ pripomogli igralci, ki so z dobrimi igrami osvajali številne pokale in priznanja na turnirjih po Sloveniji. Po dveh letih vzorno organiziranega delovanja je postal predsednik kluba **Franjo Paradiž**, Cehner pa je danes trener prvega moš-

tudi dva dobrodelna turnirja, katerih izkupiček je šel za zdravljenje dveh deklic.

Moštvo Kremenčkovih je dosegalo zelo dobre rezultate v tekmovanju za Slovenski revijalni pokal (SRP), nedolgo tega pa so v slovenjgraški športni dvorani sodelovali na polfinalnem turnirju za državno prvenstvo kot prvak Koroške. V finalnih srečanjih tega turnirja z ekipama Talcev iz Maribora in OEL servisa Kolmanič iz Kungote niso imeli sreče. Potem ko so s 4:1 premagali moštvo Kolmaniča in igrali neodločeno (2:2) z najuglednejšo slovensko ekipo Talci, je v ospredje stopil dogovor med moštvoma z mariborskega konca in Talci so v zadnjem srečanju kot za šalo polnili mrežo »igralcev« iz Kungote, ki so ob podpori funkcionarjev iz mari-

kjer se bodo nedvomno potegovali za najvišja mesta.

Klub malega nogometa iz Pameč ne prejema nobenih dotacij za svoje delovanje, ampak se preživljajo po principu iznajdljivosti in pripravljenosti posameznikov za podporo. Sicer v klubu vlada interes za glavnega sponzorja, a to še zaenkrat prepuščajo času in okoliščinam.

Na koncu naj omenimo še nogometaše, ki nosijo dres Kremenčkovih in so vsak po svoje prispevali preko petdesetim pokalom in priznanjem v njihovih vitrinah: **Ferdo Matevž, Jože Cehner, Tomo in Zvonko Lakovšek, Zlatko Kotnik, Sašo Plaznik, Zdenko Vrhovnik, Sleš Kotnik, Samo Gorican, Jože Knez, Igor Poberžnik in Dani Breznik.**

Rok Tamše

Prvo mesto

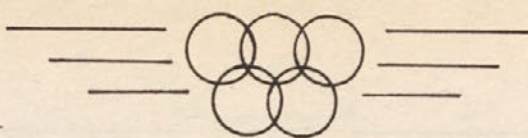
V januarskem dvoranskem tekmovanju lokostrelcev Slovenije v Kranju je dosegel prvo mesto Lokostrelski klub Muta - Vuzenica. Največ zaslug za ekipno zmago ima Dušan Klemen, ki je bil tudi absolutni zmagovalec. Tudi drugi člani ekipe so bili solidni in skupaj so si pristreljali dovolj za prvo zmago v tem letu.

Naprej, rokometiši!

Po uspešno zaključenih pripravah, ki so jih rokometiši Nove Opreme iz Slovenj Gradca pričeli že v začetku januarja, bo uradni pričetek tekmovalnega dela v soboto, 22. februarja, ko se bo nadaljevalo prvenstvo v slovenski super ligi. Slovenjgradčani se bodo v prvem kolu spomladanskega dela prvenstva srečali v svoji dvorani z rokometiši iz Šoštanjja oz. z ŠRK Velenje.

Minuli konec tedna je naša ekipa sodelovala na turnirju osmine finala za slovenski pokal, ki je bil v dvorani v Slovenj Gradcu. Poleg rokometišev Nove Opreme so nastopili še igralci Inles Rika iz Ribnice in Jadrana iz Kozine.

Sicer pa so slovenjgraški rokometiši odigrali v pripravljalnem obdobju kar nekaj prijateljskih tekem, s katerimi pa trener **Slavko Ivézič** ni bil preveč zadovoljen. Še največ preglavic so mu povzročale poškodbe nekaterih ključnih igralcev. Tako na dveh tekmah v Krškem nista igrala poškodovana **Božjan Doberšek** in **Boris Levč**, na prvi tekmi pa je staknil lažjo poškodbo še **Igor Doberšek**. Vsi ostali igralci so bili več ali manj na voljo trenerju Iveziču skozi celo pripravljalno obdobje, zato je pričakovati, da bodo v sobotni uvodni tekmi drugega dela prvenstva super lige, v domači dvorani, zaigrali uspešno.

Že kar divji sankjači

Že vrsto let je tradicija, da radeljski člani gobarskega društva priredijo pravo sankjaško tekmovanje, organizacijsko pa jim čedalje bolj pomagajo člani domačega športnega društva.

Letošnjega tekmovanja, ki je bilo na že leta enakih terenih pri Žoharju na Suhem vrhu, se je udeležilo že kakšnih 50 tekmovalcev. Skratka, bilo je veselo.

Organizatorje je veljalo kar precej truda, toda uredili so solidno progo. V pričetku tekmovanja še "južna", je bila kot nalašč za mlajše tekmovalce, proti večeru pa ob zmrzovanju zopet primerna za starejše in dvosede.

Prvouvrščene so tudi tokrat čakale praktične nagrade, pokali in seveda diplome.

Organizatorjem je že treba priznati dobršno mero športne vztrajnosti, toda - ali ne bi temu dodali nekaj več reklame, saj bi tekmovanje lahko postalo zanimiva zimskošportna in zabavna prireditev v času, ko sicer vlada pravo mrtvilo.

Pri najmlajših so bili najboljši Ivan Veronik, Bojan Sedušnik in Alojz Ternik. Med dvosedi je bila prva posadka Mirka Tandlerja, drugi je bil Janez Sendlak in tretji Franc Rakovec, med mladinci pa Peter Kuzmič, Boštjan Krebs in Tomaž Ternik. -kv

KOROŠKI ŠPORT v nekaj vrstah

- Fužinarjev kombinatorec (skoki in teki) **Erih Pečnik**, ki je pred dnevi osvojil 2. mesto na članskem državnem prvenstvu v nordijski kombinaciji v Planici, je nastopil na tekmovanju za evropski pokal v Andersbuchu v Avstriji in osvojil 30. mesto med 41 tekmovalci.

- Na državnem prvenstvu starejših pionirjev (do 15 let) v smučarskih skokih v Planici na 70 m skakalnici je bil Ravenčan **Andrej Zagernik** tretji med 54 tekmovalci. Sočasno je bilo državno prvenstvo pionirjev do 12 let v Moravčah, kjer je bil med 40 tekmovalci 12. **Iztok Verdinek** iz Fužinarja.

- Na smučišču na Peci je bila tekma cicibanov v super veleslalomu za prvenstvo vzhodne regije Slovenije. Med 100 naraščajniki sta zmagala **Nika Brumen** iz Branika Maribor ter

Rok Šalej - Fužinar Ravne. Ostali mladi koroški smučarji so se uvrstili: **Fantje**: 2. Rok Šavdeker, Fužinar, 5. Martin Ledinek, Vuzenica, 9. Grega Pšeničnik, Racionalles Črna in 13. Grega Kordež, Fužinar. **Dečkleta**: 5. Tamara Stropnik Fužinar, 6. Zala Kutin Sl. Gradec, 8. Špela Božič, 9. Petra Rus obe Fužinar, 10. Anja Vačun Racionalles Črna.

- Tradicionalnega teka na smučeh Osankarica '92 se je udeležilo kar nekaj tekačev s Koroške. Med vsemi se je najbolj izkazala **Hedvika Blatnik** iz Mežice, ki je zmagala med članicami v kategoriji nad 35 let, njen mož **Vili** pa je bil v svoji kategoriji tretji. Odlično je tekkel na 20 km tudi **Branko Slivnik** iz Črne, ki je dosegel drugi najboljši čas, za zmagovalcem Zupanom iz Kranja.

ZMAGA ODBOJKARJEV FUŽINARJA

Prišel se je drugi del prvenstva v slovenskih odbojgarskih ligah. Odbojkarji ravskega Fužinarja so v 10. kolu slovenske super lige doma premagali ekipo Novi Graniti Kamnik s 3:1 in si tako priigrali četrti par prvenstvenih točk. V naslednjem kolu so Ravenčani igrali v Ljubljani proti Tovilu Olimpiji, ekipi, ki je druga na lestvici, takoj za vodilno Viledo iz Maribora. V soboto 22. februarja bodo odbojkarji Fužinarja igrali doma proti Salonitu iz Kanala.

V slovenskih ligah je bilo odigrano 12. kolo. **Rezultati koroških ekip**: I. republiška liga - ženske: Mislinja - Part. Tabor II. 3:0, Krim - Prevalje 3:0, Paloma Branik II. - Mežica 3:2, moški: Mislinja - Brezovica 1:3. II. slov. liga - moški: Fužinar II - Veržej 3:2, Vuzenica - Pomurje II. 3:1 in Radenci - Mežica 3:0.

KEGLJAČI FUŽINARJA V SLOVENSKI SUPER LIGI!

Po dveh zaporednih zmagah, v Ljubljani proti ekipi Slovenija ceste tehnika in doma proti Proteusu iz Postojne, je že mogoče trditi, da so si kegljači Fužinarja

kar pet kol pred koncem prvenstva v I. slovenski ligi zagotovili naslov prvaka. Tačas imajo Ravenčani kar 8 točk prednosti pred drugouvrščenima Žalcem in Triglavom iz Kranja, tako da bodo v prihodnji sezoni zanesljivo nastopali v najvišji državni ligi.

Za uvrstitev med najboljše slovenske ekipe imajo možnost tudi Fužinarjeve kegljavke, ki vodijo v enotni republiški ligi. Žal so si varovanke trenerja **Stanka Prinčiča** malce pokvarile ugoden plasma, ko so izgubile v zadnji tekmi doma proti drugi ekipi EMO Celje. Kljub porazu pa Ravenčanke še vodijo v ligi pred Celjankami in kegljarkami Slovenj Gradca.

REZULTATI: I. rep. liga - **Moški**: 12. kolo: Ljubljana SCT - Fužinar 5515:5447, 13. kolo: Fužinar - Proteus 5192:5022. **Ženske**: 12. kolo: Izola - Fužinar 2231:2291, IPOZ Rudar - Sl. Gradec 2284:2406 in Korotan - Impol 2262:2227; 13. kolo: Fužinar - EMO II. 2347:2383, Sl. Gradec - Korotan 2404:2380. V10. kolu druge slovenske lige so kegljači Korotana premagali na Prevaljah Radensko z rezultatom 5062:5015 podrtih kegljev.

Ivo Mlakar

KLUB MALEGA NOGOMETA ELVIRA IZ MEŽICE

PRIREJA

TURNIR V MALEM NOGOMETU

v soboto, 22. februarja, ob 9. uri, v športni hali v Mežici.

Prijave za turnir: **Srečko PERNEK**, Trg 4. apr. 1, Mežica, tel.: (0602) 35-266

Žrebanje bo 21. 2. 1992, ob 18. uri v gostišču "Pod gmajno" v Mežici.

Startnina: 2.,000,00 SLT, ž.r. 51830-678-48657

VABLJENII!

KRIMINALITETA

Kršitev nedotakljivosti stanovanja je storil 27. januarja R.G. z Raven na Koroškem, ki je nepovabljen stopil v stanovanje, last I.V. s Čečovja. Še preden bi lahko storil tudi kaj "nepovabljenega" zoper telo lastnice stanovanja, so ga - tokrat povabljeni - odpeljali policaji.

Kot že rečeno - krepki se droben kriminal: 27. januarja so bila storjena kar štiri takšna kazniva dejanja. V telovadnici DTK na Ravnah, iz osebnega avtomobila na Ravnah in drugje so izginile manjše vsote denarja in čeki. Večino kraj omočimo sami. Vendar: tudi če nam osebno tolarji niso povšeči, jih v bodoče raje spravljamo tako, da ne bodo kot na krožniku po-nujeni nepovabljenim tatinskim prstom.

V policijskih dosjejih smo nalezli tudi na tale zanimiv primer. V noči 27. januarja so - tedaj še neznan storilec - vlomili v gostilno Marič v Slovenj Gradcu. Poleg nekaj tolarjev so odnesli še cigarete, žvečilno gumo, prekajeno meso in pijače. Lastnik gostilne bo zdaj moral razmisliti o dveh možnostih: ali bo namestil alarmne naprave ali pa bo v bodoče (kot dober gostilničar) imel svoj lokal odprt tudi ponoči in nočnim ptičkom njihove želje pač zaračunal.

P.S. policija zdaj dejanja utemeljeno sumi Z.D. in K.U. iz Slovenj Gradca.

Konec januarja je policijska patrulja občanu P.K. s Čečovja zasegla sakralni predmet - razpelo s kristusom, ki so ga našli na zadnjem sedežu v njegovem avtomobilu. Začasno so mu ga odvzeli, da ugotovijo, če drži njegova trditev, da ga je za 100 ATS kupil od nekega kmeta. Zdaj bodo poskušali ugotoviti, zakaj se je omenjeni kmetovalec odpovedal svojemu "božjemu kotu". Pozanimati pa se bo treba tudi, če P.K. ne ustanavlja kakšne "zasebne verske sekte".

Še preden so lahko do konca izpeljali izposojeno štajersko akcijo znano pod geslom: "Auf biks! Kri v luft, čreva na plot...!", so policisti v Mežici razorožili M.L., R.R. in S.M., ki so se zanjo oborožili z lesenimi koli in iskali primerno žrtev.

ČRNA KRONIKA

Razen praskupnosti je verjetno ni bilo družbe, v kateri ljudje ne bi kradli. Torej, če kradejo tudi zdaj, to ni nič novega, huje pa je, da z našo nepazljivostjo v zadnjem času večje ali manjše kraje in odtujevanja (kot piše v policijskih zapisnikih) naravnost podpihujemo. Tudi za zadnje obdobje so namreč ena temeljnih značilnosti manjše tatvine po trgovinah, garderobah in osebnih avtomobilih, priljubljena tarča pa so postali zlasti čeki. Kaže, da vnovčiti tuj ček sploh ni nobena umetnost več. Tu bi svoje pač morali odigrati tisti, ki bi morali podpis na čeku in vse drugo podrobno preveriti z drugimi dokumenti.

Za to obdobje pa imam na zalogi še eno značilnost: policija ima vse več in več dela z vinjenimi - zlasti avstrijskimi - vozniki. Kaže, da mnogi tujci mislijo, da jih bomo zdaj, ko smo tudi z njihovo pomočjo prišli do priznanja, bolj milo obravnavali in da bomo njihovo vinjenost pripisali pretiranemu praznovanju naše samostojnosti. A naši policaji so dovolj strogi - v prometu se pač ne gre šaliti, saj lahko to velja tudi kakšno človeško življenje. Ta pa so nam tudi po vojni še kako dragocena.

Na mehko (mesarjevo) srce je v Mežici potrkala F.T. iz tega kraja in nakupila mesa za 1404,00 SLT, z obljubo, da bo plačala kasneje. Lahko bi rekla kar: "Ob svetem nikoli!" Zdaj bo morala potrkati še pri kakšnem drugem "organu", ki bo verjetno manj mehak.

Še bolj korajžno pa je šla v akcijo M.K. z Raven, ki je na Javorniku v trgovini Jamnica kratko in malo ukradla steklenico Whiskyja. Pri sodniku za prekrške njeno zagotovilo, da bo vrnila steklenico "šnopsa", najbrž ne bo kaj prida zaleglo. Naša trgovina za zdaj takšno blagovno zamenjavo še ne omogoča.

Ker najbrž ni dobil štopa, se je po svoje znašel P.N. iz Slovenj Gradca, ki je zunaj naselja Ožbolt odtujil motorno kolo, last J.H. in se odpeljal proti Slovenj Gradcu. Bojda so ga policaji v Slovenj Gradcu z motorja sneli zmrznjenega. Do konca "odmrznil" bo pri sodniku.

Spet ena izmed na Koroškem v zadnjem času kar pogostih "vzgojnih metod". V.O. iz Mežice je v prepiru svojo avtoriteto nad starejšim sinom uveljavil tako, da ga je z nožem zabodel v sredinec. Rečemo lahko samo: tudi oče - ne le mati - bi z nožem otrokom moral rezati kruh, ne pa kaj drugega!

Ostajamo pri nožih: dobro sta se oborožila mladoletnika M.V. in A.R., ki ju je v Disco klubu Joly v Radljah legitimirala policija in pri njiju odkrila dva noža s 13 in 10 centimeterskim rezilom. Ker ni bilo povsem jasno, koga ali kaj sta nameravala "rezati", so jima to hladno orožje odvzeli. V disco je pač treba s puncino in ne z nožem. Za prvo je treba več korajže!

Lažjo telesno poškodbo je 2. februarja okoli 5,30 svojemu življenjskemu sopotniku v Slovenj Gradcu povzročila E.K. Z vrčem za pivo ga je mahnila po glavi. Bojda je policajem iz-

javila, da njen mož prenese "veliko več kriglov pira" in da je vedela, da mu z enim nič hudega ne more storiti. Udarila pa ga je zato, ker on takrat, ko drugi ustvarjalni moški pričnejo delati, gre šele spat. Včasih so družinske zadeve ob zgodnjih jutranjih urah urejali s kuhinjskim valjarjem!

Na Kopah na Pohorju je neznan storilec 2. februarja zjutraj z nekega golfa odnesel kolo. Najbrž je računalo, da bo lastnik namesto ukradene "konjičkove okončine" namestil kar smučko.

Neznani storilec pa je od 31. januarja do 3. februarja odrezal in odtujil 500 metrov telefonskega kabla na Goriškem vrhu pri Dravogradu. Škode je kar za 500.000 SLT, brez telefonskih zvez pa je ostalo 15 naročnikov. Za policaje pravzaprav lahko delo. Storičla lahko najdejo kar med novimi naročniki v dodatku telefonskega imenika in njegovo telefonsko številko sporočijo sodniku. Sicer pa mu na telefonski tajnici lahko pustijo sporočilo, naj se jim kaj oglasi, drugače se bodo oni pri njemu.

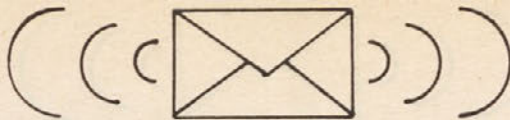
Z veliko mero ekološke zavesti so šli v akcijo P.K., A.P. in Š.Z. s Prevalj, ki so v drugi polovici lanskega leta z dvorišča Komunalnega podjetja Prevalje odnesli šest posod za smeti. Ekološko nagrado pa bi dobili, če bi jih tudi plačali!

Pred Partizanskim domom na Pohorju je N.N. (neznan storilec) odnesel smuči in palice gostu, ki je le za trenutek vstopil. Morda pa si je opremo sposodil kakšen "zablodeli partizan", ki še vedno išče pot iz gozda!

PA ŠE TO

Kar precej prepozno (po vojni za neodvisno Slovenijo) sta z ostro municijo streljala S.K. in M.O. iz Boštjana in Svetega Duha pri Dravogradu. Ko so ju prijeli, ju niso mogli zaslišati. Kuhala sta namreč žganje. Glede na njuno stanje in početje ter presenetljivo majhne količine ostankov žganja, ga verjetno nista le kuhala, temveč bolj poskušala. V policijskem bunkerju so ju ponovno "zažgali" in bojda dobili nekaj litrov prav dobre kačje sline.

T.I.

KJE SI KOROŠKA IN KDO SO KOROŠCI - ZADNJI ODMEV -

Gospod Berložnik je že zaokrožil razpravljanje o tej temi v predzadnji številki Prepiha, a hkrati me je vseeno spodbudil, da se oglasim in podkrepim že zapisane teze. Takole pravi: »Nisem navajal števil, kot tudi vi niste navedli vseh, ampak le tiste, ki podkrepjujejo vaše trditve.« Seveda, zapisal sem najpomembnejše! Katere druge številke misli gospod Berložnik, ne vem: prav bi bilo, da bi jih zaradi argumentov in objektivnosti navedel, saj je ob splošnih trditvah težko resno razpravljati.

No, medtem sem dobil v roke še nekatere podatke, in naj mi bo dovoljeno, da jih prepišem, saj argumentirajo prejšnje trditve in jih bodo z zanimanjem pregledali tudi bralci Prepiha. Gre za nekatere ugotovitve republiške uprave za ceste oz. - v tem primeru - za karto cestnih obremenitev v letu 1990 v Sloveniji, tudi za koroško območje. Podatki veljajo za poprečno dnevno obremenjenost posameznih cestnih odsekov:

Dravograd-Vič, 1.549
Dravograd-Radlje, 2.932
Dravograd-Libeliče, 54
Dravograd-Otiški vrh, 5.079
Otiški vrh-Ravne, 4.692
Ravne-Poljana, 4.415
Poljana-Holmec, 1.115
Poljana-Mežica, 1.621
Ravne-Kotlje, 5.686
Kotlje-Rimski vrelec, 1.353
Kotlje-Slovenj Gradec, 1.283
Otiški vrh-Sl. Gradec, 7.246
Sl. Gradec-Gor. Dolič, 4.642
Gor. Dolič-Velenje, 3.771
motornih vozil. itd.

Neme številke so dovolj zgovoren komentar.

Strokovnjaki pravijo, da promet še narašča!

Poleg še nekaterih drugih splošnih trditve, ki jih ne dokumentirajo konkretnosti, izstopa mnenje, »da so načini in poti, ki so privedli do koncentracije upravnih funkcij v Slovenj Gradcu, danes, v času nujnega sporazumevanja, nesprejemljivi, ker obstaja možnost tudi drugačnega razmišljanja, v kolikor ob teh vprašanih znotraj vseh štirih koroških občin ne bo prišlo do konsenza«. Ta miselna zapletenost je precej nenavadna, pa tudi mi mogoče razbrati, na katere »načine in poti« pisec misli. Mislim, da ne kaže podrobno razčlenjevati zgodovinskih podatkov od srede 13. stoletja, ko je mesto (Slovenj Gradec) nastalo, pa tudi ne tistih, ki kažejo na začetek sodobnega razvoja po letu 1829, ko je stekla deželna cesta iz Velenja skozi Hudo luknjo do Slovenj Gradca in Dravograda, in ustanavljanju in lokaciji državnih in drugih ustanov v prejšnjem stoletju v mestu (pošta, sodišče z zemljiško knjigo, okrajno glavarstvo, hranilnica in posojilnica, bolnišnica, da o trgovini, obrti, tovarni kos in usnja in sejemske utripu ne govorimo), krepitvi teh in rojevanju še novih med obema vojnoma in po 2. sv. vojni, posebej tedaj, ko je bil tu okraj (1949-1955) in še desetletje po njegovi odpravi, ko so se uveljavile nove dejavnosti, ki so imele in še imajo širši pomen oz. oprav-

ljajo naloge za vse koroške občine in so tako tudi vplivale na združevanje tega prostora v zaokroženo celoto.

O vsem tem ni potrebno govoriti, kajti na voljo je obširen zapis v monografiji Slovenj Gradec (1981). Izdaja, ki jo zdaj pripravljamo, pa bo zgodovinski razvoj še podrobneje dokumentirala. Ugotavljamo, da je rast kraja bila dokaj uravnotežena, razvoj ni bil hrupen, prej počasen, morda so nekoliko prednjačila kulturna prizadevanja; zato pa je bil logičen, enakomeren, utemeljen na tradiciji ter zgodovinskih, geografskih in drugih koordinatah oz. kriterijih.

Prof. dr. Ivan Gams je v prej omenjeni knjigi strnil zadevna spoznanja v naslednjo tezo: »Da si največ dejavnosti v tej nastajajoči mezonegiji poiskalo delovne prostore v Slovenj Gradcu, ni naključje: od vseh večjih naselij je najbolj v središču, prometno pa je tudi znotraj in navzven dovolj dobro povezan.« Tudi zgoraj citirani podatki vsekakor potrjujejo! Toliko o »načinih in poteh« »koncentracije funkcij« v mestu: vse se je domala zgodilo že prej, preden je naša generacija sploh pričela življenjsko pot...

In še misel o drugem delu citiranega stavka g. Berložnika v povezavi s povzetkom v zadnjem odstavku! Če zanamarim razpravljanje o različnih »namrščenih« pomenskih odtenkih, kaže najprej reči, da se zdi, kot da je zapis še iz ne tako davne preteklosti: kar bomo (-do)rekli politiki... Demokratični čas je tudi čas strok! A tu o stroki in strokovni besedi, izhodiščih, načelih, kriterijih - nič! In nič o ljudeh in njihovi besedi! Kot da bi politika ne bila le eden izmed segmentov življenjskih oz. družbenih tokov...

Toda to je že druga zgodba!

Kot rečemo, zaključujem razpravljanje o tej tematici!

T. Turičnik

POMOTA ALI NAČRTO- VANO

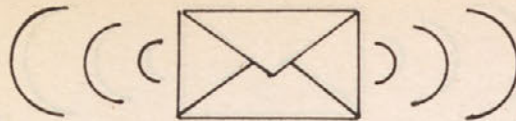
Vsi se spomnimo prvega februarja v tem letu. Spominjamo se ga verjetno po tem, kako smo čakali, kaj se bo v trgovinah zaradi muhe davkov glede cen znižalo ali povišalo. Najbolj radovedni smo bili, kaj se bo zgodilo v trgovinah s prehrano.

A kmalu smo bili vsi razočarani. Podražili so predvsem hrano, ki se vsakodnevno potrebuje, medtem ko so drugi izdelki ostali na isti ceni ali so se celo pocenili. Prav smešno je bilo primerjati nekatere cene: Na primer cene mleka, piva in radenske. Vsak, ki je to nekako primerjal, se je nasmejal, čeprav, razloga za smeh niti ni bilo. Saj bo spet tepen človek, ki prejema majhne osebne dohodke, nizke pokojnine ali nizke podpore. Tu mislim predvsem na tiste delavce, ki so doma na čakanju.

Če sem že začel opisovati, kako grdo so nas pri cenah potegnili, ne morem mimo kadilcev. Zelo resne obraze delajo, ko si kupijo cigarete po skoraj 100 % višji ceni.

Da pa se ne boste preveč jezili, ko boste brali ta članek, pa še nekaj. Ko bo ta članek izšel, najbrž ne bomo več premlevali spominov na drugi letošnji februar, ker se bodo cene verjetno spet nekajkrat spremenile, kot je pri nas seveda že v stari navadi. Prav lepo vas vse skupaj pozdravljam, dragi bralci, in razmislimo malo, ali gre pri teh podražitvah za pomoto, ali pa je bilo vse skupaj načrtovano.

Zlatko Škrubej
Šmartno/Slovenj Gradec

Deklica vrh krošnjje

Pamflet Darje Kniplič, objavljen v prejšnji številki Prepiha, je tako novinarsko skrpučalo, da si ne zasluži odgovora. Vendar bom napisala nekaj besed za tiste bralce, ki bi iz načina njenega pisanja utegnili sklepati, da sva s to žensko kdaj krave vkup pasli.

Pri polni zavesti zagotavljam, da se mi kaj takega v življenju ni primerilo, iz njenega pisanja pa sklepam, da tudi sama nikoli ni pasla. Pri tem opraviu bi bila namreč spoznala, da je treba orodje (v tem primeru bič) znati pri delu prav uporabljati, drugače se obrne proti tebi ali pa mahaš v prazno.

Prav to se je zgodilo Knipličevi. Medtem ko se na vsa usta hvali, kako je imela "priložnost obiskovati novinarstvo na FSPN", sama ne upošteva (ali ne pozna) niti osnovnega novinarskega načela, da je treba ugovor zoper članek ali trditve v njem objaviti v istem glasilu, kjer je sporni članek izšel.

Dalje Knipličeva uči, da je treba "prebrati vsaj približno vse, kar se je o dogodku, ki ga spravljaš na papir, že kdaj pisalo."

Čeprav ne vem, kako spraviš dogodek na papir, pa mi je iz dosedanjih delovnih izkušenj jasno, da je zelo veliko stvari, o katerih ni nič napisano, pa vendar so. Če hočeš pisati o njih, jih moraš (s)poznati. Knipličeva bralce Prepiha poučuje o razmerah pri našem "majhnem časopisu", o delitvi dela v njem in o mojem pisanju sploh. Vendar nas ni še nikoli obiskala (literature o tem zanesljivo ni!), da bi zvedela, kako delamo. Ne ve niti tega, da ne izdajamo nobenega glasila z naslovom Fužinar, pač pa dvoje glasil: Informativni in Koroški fužinar. Iz tega sklepam, da tudi njune vsebine ne pozna. Kljub temu mi je naprtila hudo obtožbo, češ, da bralce posiljujem.

Z zadoščenjem izjavljam, da me doslej nihče izmed mojih bralcev tega kaznivega dejanja (še) ni obtožil, prepričana pa sem, da so toliko moza, da bi to storili, ko bi imeli vzrok za to.

Vsekakor članek Drevo ali prtlehna rast, objavljen v 2. št. Koroškega fužinarja 1991, zaradi katerega Knipličeva rohni nad menoj, noče nikogar posiljevati, saj je samo "Razmišljanje o koroški poeziji", kakor je navedeno v podnaslovu. Če mi je urednik tako

razmišljanje dovolil objaviti, je vedel, zakaj. Če so v njem stvarne napake, bomo objavili popravke, kakor to vedno storimo. Drugače je seveda s članki, kakršen je ta pamflet v Prepihu, ko avtorica še sama ne ve, kaj napada in kaj zagovarja (da o argumentih ne govorimo!), saj je napisala:

»Nikakor ne mislim zagovarjati v smislu celotne pozitivnosti delovanja koroške literature, ker bi prišla v protislovje s svojim prepričanjem, kakršnega že pač imam.«

Ko prebereš tak primer miselne in jezikovne zmedenosti, ti neha biti žal (če ti je kdaj bilo), ker nisi "obiskoval novinarstva" na troyedini fakulteti. Na oddelku za slovanske jezike in književnosti Filozofske fakultete v Ljubljani so nas vsaj naučili uporabljati orodje - jezik, pa če je že oster ali ni.

Ob vsem tem se mi poraja vprašanje za urednika Prepiha: Zakaj prenaša polemike iz drugih časopisov v svojega? Si želi s tem poviševati naklado, namesto da bi si jo z dobrimi, korektnimi prispevki? Ali bi se rad na tak način znebil mene kot sodelavke? Povem mu, da bi lahko to dosegel na drugačen, lepši način.

Ob koncu bi Darji Kniplič zaželela, naj se zbudi in neha sanjati, da je čarovnica, ki vrh krošnjje varuje zlata jabolka in bruha strup na vse neposvečene, ki se jih dotikajo. Budna bo spoznala, da sedi ob zabojniku z navadnimi sadeži, ki bodo morali še vsi - ne glede na to, ali jih obdehujejo posvečeni (naročeni) ali neposvečeni kritiki - skozi trdo preizkušnjo ČASA.

Mojca Potočnik

Kulturna razmiš- ljanja

Slovenski kulturni dan oziroma kulturni praznik ali, kot smo še v osnovni šoli na kratko rekli, Prešernov dan, je tudi uradno potrjen kot državni praznik. Moram priznati, tudi meni je izmed vseh naših pesnikov najbolj pri srcu Prešeren. Čeprav tudi mnoge druge cenim. Preprosto rečeno, vseh so mi njegove pesnitve.

Iz šolskih let me spremljajo njegove misli in liki. Še posebej všeč so mi »Povodni mož z Urško«, »Turjaška Rozamunda«, »Sonetni venec«, »Od železne ceste« in nenazadnje

PIŠITE V PREPIH! Vaše male og- lase bomo ob- javljali brezplačno

»Zdravljica«, ki nam sedaj požene kri po žilah (vsaj morala bi), kadar ob njej stojimo mirno.

Mnogi med nami bodo rekli: »Ja, praznik je že lahko. Celo prav, da je, ampak kulturno - no kulturno se pač ni treba vesti.« Med seboj se kdaj pa kdaj pozdravimo, spregovorimo besedo - dve o vremenu, o vsakodnevnih višjih cenah in rečemo kakšno o politiki. Potem pa mislimo - poglej, kako smo kulturni. Seveda, to je kultura človeka, ne pa tudi kultura naroda. Prav sedaj, ko so nas ponosne in pogumne Slovence sprejeli v Evropo in počasi (upam) tudi v svet, bi morali pokazati pravo plat še kulturnega življenja, poleg gospodarskih in drugih naših vrlin. Nočem zaiti na stroga strokovna področja, tam bi se izgubila, kot v težkem zamotanem labirintu. Zamotane stvari pa naj rešujejo strokovnjaki, ki pa jih tudi imamo dovolj.

Jaz bom raje prebiral Poezije in proslavljala slovenski kulturni praznik. Pridružite se mi! Prešernov dan pa naj še dolgo živi v slovenskih srcih. Pa preberimo še tiste metre neprebranih knjig na naših policah.

Marija Osmulec, Gortina

Koga pred sodnike?

Da je življenje postalo drago, vemo vsi. Da bo pa vsak dan še dražje, se pa menda tudi že zavedamo. Tako slučajno sem prišel do zelo zanimive novice. Slišati je, da samo v občini Slovenj Gradec okoli 60 % stanovalcev v blokih neredno plačuje vse dajatve, ki jim sledijo. Tako prav po tihem pa še prizna nekdo, da sploh ne more več plačevati vseh stroškov, ki mu jih pošljejo. Zamislil sem se, kako je to seveda mogoče, pa je odgovor prišel kar sam na dan.

Po blokih stanuje veliko ljudi. Delili bi jih lahko v več razredov. So zelo premožni stanovalci, pa malo manj premožni, potem so tu delavci s slabimi plačami in seveda upokojenci. Prav na zadnje bom omenil delavce, ki so na čakalju, ali z drugo besedo - tehnološke viške. Računi, kot vemo, pa ne poznajo razlik in ne vprašajo, če je kdo premožen ali reven. Tisti že ogroženi pravijo, da je najprej treba poskrbeti za hrano, šele potem za ostale račune. Oškodovanci pa seveda grozijo z najstrožjimi zakoni, ki so jim na voljo, in seveda s takojšnjim izvajanjem teh zakonov. Vendar vedeti moramo tudi to, da so besede eno, storilnost pa povsem druga zadeva. Ne vem, če se da kar tako po kratkem postopku nekoga kar vreči iz stanovanja, mu izklopiti elektriko, zapreti vodo ali izklopiti toplovod. Prej se bo verjetno treba vprašati, zakaj stanovalec ne more poravnati vseh računov. Vedeti moramo pa še nekaj - takšnih primerov bo iz dneva v dan več, in prav zanima me, koga bo družba postavila pred sodnika: ali tistega, ki ni več kos prevelikim cenam in stroškom, ki jih ima, ali tistega, ki cene nenormalno dviga?

Zlatko Škrubej
Smartno

Nama
VELEBLAGOVNICA, Ravne na Koroškem

KDOR IŠČE, TA NAJDE - V NAMI I

- GOSPODINJSKI TEDEN - od 17. do 22. februarja - 20 % popust za posteljnino in metrsko blago za opremo stanovanja
- 30 - 40 % POPUST zimske športne konfekcije - od 5. do 19. februarja
- MINI PEKARNA "INTES" v NAMI - N O V O ! - ob vsakem času sveži kruh in pekovsko pecivo vseh vrst.

KDOR IŠČE, TA NAJDE - V NAMI !!!

Prvič pri nas:

**NEMŠKO - SLOVENSKI
STROKOVNI SLOVAR,**

- ki pokriva področja iz
- kemije
 - ekologije
 - naravoslovne znanosti
 - tehnike
 - metalurgije
 - medicine
 - tekstila...

Slovar bo obsegal 50 - 60.000 pojmov, namenjen pa ne bo le strokovnjakom, temveč tudi širši javnosti.

Prednaročila po ceni 2.900,00 SLT zbiramo v knjigarni MK Slovenj Gradec in na Ravnah na Koroškem.

Vse podrobnejše informacije so vam na voljo po tel.: 43-740 knjigarna MK Slovenj Gradec., 22-791 knjigarna MK Ravne na Koroškem.

**POSLOVNA ENOTA
KOROŠKA**

Slovenj Gradec
Vorančev trg 2
Tel.: (0602) 41-842,
41-843

PREDSTAVNIŠTVI:

Ravne na Kor.: 23-759
Radlje ob Dravi: 73-025

**ZA NAMI JE 90 LETNA TRADICIJA V
ZAVAROVALSTVU
TRADICIJA, KI POMENI ZAUPANJE
KER ŽIVLJENJE POTREBUJE VARNOST**

**PROIZVODNO IN
TRGOVSKO PODJETJE
PREVALJE**

Trgovina z gradbenim materialom - Na Fari Prevalje -
PRI CERKVI
Tel.: (0602) 33-001, 33-002

S KONKURENČNIMI CENAMI IN DODATNIM POPUSTOM ZA GOTOVINSKA PLACILA VSTOPAMO V NOVO GRADBENO SEZONO

NA ZALOGI IMAMO:

- stavbno pohištvo; okna, vrata, podboje, vhodna vrata
- parket
- strešna okna, podstrešne stopnice
- vodovodni in odvodni instalacijski material, sifone
- belo sanitarno keramiko, kadi
- skok opeko Košaki, porolit, klinker, opeko NF
- dimnike
- vse za ogrevanje, cevi, radiatorji
- hidro in toplotne izolacijske materiale
- barve, valit, bavalit
- žičnike, vijake, okovje
- armaturne mreže
- demit malte in lepilo (enokomponentno)
- klinker ploščice
- SKRATKA VSE ZA GRADNJO

PRIDITE IN SE PREPRIČAJTE!

ZA NAKUP NAD 50.000 SLT, BLAGO DOSTAVLJAMO DO 50 km.

Priporoča se družinsko podjetje "MEŽA" d.o.o. Prevalje
Marjan Berložnik, dipl. org.

TOVARNA MERIL
POSLOVNI INŽENIRING, d.o.o.
SLOVENJ GRADEC

Francetova 16
telefon: (0602) 341-231

Na novo odprta prodajalna v prostorih Tovarne meril in Poslovni inženiring (odprta v času od 7. - 15. ure)

Iz svojega obsežnega rednega programa nudimo:

- **galanterijski program** (kuhinjske deske, kopalniške sete, pohištvene elemente, gozdarske mere, lesene metre in libele)
- **merilni program** (libele, metre, kotnike in precizna merila; pomična merila)
- **šolski in pisarniški domači in uvožen program** (trikoti, ravnila, tehnični svinčniki, kemični svinčniki, flumastri, keramični peni in kalkulatorji)

Izdodatnega programa vam nudimo:

AKUSTIKO
- TV aparati, radio aparati, video rekorderji, tekstil in razni tehnični artikli

Kot posebno in po zelo ugodnih cenah nudimo **trenerke** (moške, ženske in otroške).

OBIŠČITE NAS, ZADOVOLJNI BOSTE!

ODPRTI
TELEFON
ZA OTROKE
IN ODRASLE V
STISKI

(0602) 23-399, 23-004

SREDA: 17.-19
PON.-PETEK: 12.-13.
POD ŠIFRO »PRIJATELJ«

Iščemo
sodelavce
za prodajo

časopisa
PREPIH.
Tel.: 22-999

KRIŽANKA

dežurstva

DEŽURNI ZDRAVNIKI

Ravne na Koroškem (tel. 21-211): za oba dežurna okoliša (Ravne —Prevalje in Mežica — Črna) je dežurstvo urejeno ponoči, ob koncu tedna pa od sobote, od 13. ure, do ponedeljka, do 6. ure.

Slovenj Gradec (tel. 41-031, int. 417): dežurstvo je urejeno vsak dan ponoči, ob koncu tedna pa od sobote, od 14.30, do ponedeljka, do 7. ure.

Dravograd (tel.: 83-351): dežurstvo je urejeno ves teden ponoči, ob koncu tedna pa od sobote od 13. ure, do ponedeljka do 7. ure.

Radlje ob Dravi (tel.: 71-121): dežurstvo je urejeno vsak dan ponoči, ob koncu tedna pa od sobote od 14. ure, do ponedeljka do 7. ure.

VETERINARSKÉ POSTAJE

Telefonske številke veterinarskih postaj (informacije o dežurnih veterinarjih so stalne):
Dravograd: **85-079**, Radlje ob Dravi: **71-167**, Slovenj Gradec: **41-187**, Prevalje: **31-340**.

LEKARNE

Ravne na Koroškem (tel. 22-292): ob delavnikih je lekarna dežurna od 20. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. in od 18. do 20. ure.

Slovenj Gradec (tel. 41-112): ob delavnikih je lekarna dežurna od 19.30 do 21.30, ob nedeljah in praznikih pa od 8.30 do 11. in od 16. ure do 21.30.

Radlje ob Dravi (tel. 71-115): ob delavnikih je lekarna dežurna od 20. do 22. ure, ob nedeljah in praznikih pa od 9. do 12. in od 18. do 22. ure.

Naročilnica

Naročam časopis PREPIH

Naročilnico pošljite na naslov: Uredništvo Prepiha, 62390 Ravne na Koroškem, Čečovje 5.

Naročnino bomo obračunavali trimesečno vnaprej.

Ime in priimek _____

Kraj in poštna št. _____

Naslov _____

Podpis _____

Naročilnica velja za leto 1992 in do preklica.

MALI OGLAS

Prodam levi žaromet za R18 - nov za 20 % ceneje. (POTOČNIK, Ob Suhu 3, tel.: 22-115).

AVTOM. OZNAKA KOPRA	PRAVO- VERNOST	JUHAK KOLPAC- POVESTI	LOVRO ŽVAB	JOSIP IMVBC	»NO DOBRO.	LITE- RARNI IME ČA KOTLJE	JOSIP VANDOT	LETAL- STVO	KRAJ PRI FRANU	NAROD- REPUB. ALBANIA	NEKD. ROD.BZ. PREDS. SMITH	CINDY NELSON	KEM SIN BOL ZA AKTINJI
						PRISTAV IŠČE V ZDA							
TUŠEK MINA			ŠTIRI NOŽEC	ZNAK ZA DARIJ NOVI SAB			DRŽ. V AZIJI					ZENSKO IME	SVEVO- PIERSKA OSIBA
ŽVEPLO							POLHR			SODOB- NA NA- PRAVA	VINKO OŠLAK		
KEMSKI IZNAJ- DITBLJ							ROK SPANSKO M. IME						
OKRAS. ZA OKTO- BER				NAČIST NESTOV KAZANK.					VERDI. OPERA GEDALI GUTMAN				
OSVE- ŽILNA PIJACA	M. IME				»SKRAV- ZLAN« NESTO OB KASPIJKU								
DENIS PONIZ	HORST DULAU SIVEC IVAN											SLOV. PVEEC KORBN	ZACETEK POKE- KLO
PODRO- ČEN				YODNA ŽIVAL NEVEST. OPRAVA		LITER		SLOG. NAČIN IZRA- ŽAVJA	ŽID- UCENIK REKA V VOJVOD.				
OPERNI SPEV				ZNAČIL- USL.ČEN STROPOV						PKIPAD. STARO- ČERN. PLEHENA	RUDI ZAVRL LOJZE KOZMAN		
JANEZ MEHART	»GL. STEVJIK ČROŠELJ ANDREJ			SANJE DEŠNI PRITOK IRTISA		VELIKO- MORAV. KUEZ VALJEVO							
ČOL		STANEK SPOJIN IZLOČEN. VRELE VOD.							LEVI PRITOK ABIŠE				
RAZTELO SVALEC	TONA			TROP. KUEČAR				DEL LADJICA				ORANJE	

TRGOVSKO PODJETJE

KOROTAN p.o.

Ravne na Koroškem
Čečovje 6
tel.: 0602/22-711, 21-476
fax: 0602/23296
ŽR 51830-601-22865

vam nudi poleg ugodne kreditne prodaje
blaga tudi

10 % popust

pri prodaji pohištva z gotovinskim
plačilom nad 5.000 SLT.
Nudimo vam tudi 10 % popust pri nakupu
darilnega bona v vrednosti nad 1.000 SLT.

1. **NE VESTE**, kje bi ugodneje kupovali v teh neprimernih
časih?

Rešitev je pri nas!

Trgovsko podjetje "KOROTAN" Ravne vam v poslovalnici
GRADBENI MATERIAL na Prevaljah nudi veliko izbiro talnih ob-
log in gradbenega materiala.

Ob takojšnjem plačilu vam nudimo 10 % popusta, na izbiro so
vam tudi ugodni kreditni pogoji. Krediti od 3 - 6 mesecev.

Kupujte dobro in ceneje, obiščite nas!

2. Se že dolgo odločate za novo **opremljanje stanovanj**, sta-
novanjskih hiš? Mi vam lahko pomagamo!

Trgovsko podjetje KOROTAN Ravne vam v **SALONU PO-
HIŠTVA OPREMA Ravne na Koroškem** nudi vrsto ugodnih
nakupov:

1. Ob nakupu kuhinj, dnevnic, sob, spalnic, predsob določenih
proizvajalcev, nudimo ob gotovinskem plačilu do 35 % popusta.

2. Plačilo na 3 čeke

3. Krediti do 6 mesecev s 25 % pologom.

3. Še vedno vam ob nakupu darilnega bona nudimo 10 %
popust.

Obiščite nas v prostorih uprave TP KOROTAN Ravne na Ko-
roškem, Čečovje 6.

OTO KLANŠEK

SEDLARSTVO, JERMENARSTVO
IN PRODAJALNA USNJE ŠPORT

MEŠKOVA ULICA 1
SLOVENJ GRADEC
TEL.: 0602/42-822

PONUDBA:

*USNJENI IZDELKI VSEH VRST
*TORBICE *PASOVI *OVRAT-
NICE
*USNJENI IZDELKI ZA
KONJSKO VPREGO
*VRVI *GURTE *OKOVJE ZA
USNjeno GALANTERIJO...

SE PRIPOROČAMO !

Bim Bam Slovenj Gradec Meškova 22 (pri tržnici)

Nudimo vam šivanje otroških hlač
- iz starih kavbojk, nove otroške hlače ali celo nov komplet

POSEBNA PONUDBA MESECA:

- v treh dneh vam po meri sešijemo bluzo ali krilo
Možnost plačila na dva (2) čeka,

OGLASITE SE !!

TEPPSA d.o.o.

IZDELAVA PREHRAMBENE
EMBALAŽE IN STORITVE
SL. GRADEC Tel. 44-065

Izdelava prehrambene embalaže
zunanja, notranja trgovina - zastopstvo
zaključna gradbena dela

TEPPSA d.o.o.
Heroja Vrunča 8, Slovenj Gradec
tel.: 0602 - 44-065

PREPIH

Od javnosti odvisen časopis.
Izdaja ČZP Informacijski biro Ravne na Koroškem.
Glavni in odgovorni urednik Vojko Močnik. Naslov uredništva:
Ravne na Koroškem, Čečovje 5, tel. št.: (0602) 22-999.

Tiska Grafika Prevalje. Na osnovi mnenja Republiškega sek-
retarata za informiranje št. 23/91 je časopis oproščen pla-
čevanja temeljnega davka od prometa proizvodov.

Nenaročenih tekstov in fotografij ne vračamo.

Racionalles

d.o.o. SLOVENJ GRADEC

VEDNO NAJCENEJE

- OKNA - POLKNA - ROLETE
- VRATA FURNIRANA
- GARAŽNA IN VHODNA VRATA
- FURNIRANE STENSKÉ OBLOGE
- PARKETI VSEH VRST
- LADIJSKI POD IN MASIVNE OBLOGE
- OSTREŠJA VSEH VRST
- TEGOLA »CANADESE« IN »BRAMAC«
- VSE VRSTE REZANEGA LESA

ZA
GRADITELJE

ZA
GRADITELJE

ČE SE DOBRO KUPI, JE ŽIVLJENJE LEPŠE!

KLIČITE - PRIDITE - ODPELJITE

INFORMACIJE: TEL. 0602 41-160, 41-941, FAX. 41-063

KOROŠKA

d.o.o. PREVALJE

TURISTIČNA AGENCIJA RAVNE

Koroška 5,

tel.: 0602 21-130, 20-483 – fax: 0602 23-389

Turistična agencija Slovenj Gradec

Pohorska c. 15,

tel.: 0602 41-247

v a s v a b i

- 21. februarja in 20. marca v München / cena 34 DEM – plačljivo v SLT po srednjem tečaju Banke Slovenije
- 29. februarja ogled znamenitega Bavarskega karnevala
- za 7. marec na ogled operete Netopir v Ljubljano / cena 850 SLT (vstopnica in prevoz)
- 7. marca v Majšperk in Ptujске toplice / cena 700 SLT (prevoz, kosilo)

PRI NAS LAHKO NABAVITE tudi letalske vozovnice, si rezervirate bivanje v naših zdraviliščih in drugih letoviških krajih, dobite vstopnico za ogled Opere in baleta v Ljubljani. Naši udobni avtobusi visoke turistične kategorije vas popeljejo po ugodnih cenah kamor si vi zaželite

nami

**VELEBLAGOVNICA
SLOVENJ GRADEC d.o.o.**

Podgorska 2,

tel.: 0602 42-161

VABI V PRODAJNA MESTA:

Veleblagovnica: tehnika, tekstil, živila

Market: Celjska cesta 29, tel.: 41-129

Prehrana: Glavni trg 15, tel.: 41-660

Pohištvo: Glavni trg 42, tel.: 41-265

Ostanki: Glavni trg 2, tel.: 41-658

Pameče: Pameče 238, tel.: 41-408

Prodaja na kredit, tri čeke posebni popusti v mesecu FEBRUARJU!

Kdor išče, ta najde v NAMI.